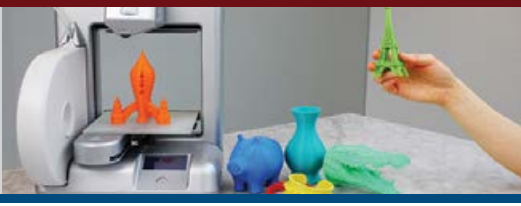

KURAKLIĞIN DOĞAL SONUCU

"Hiç kimsenin yaşayamayacağı çöller"
Sıcak geçen kış, Türkiye'de birçok göl ve nehirde su seviyelerinin düşmesine neden oluyor... **SAYFA 10**

Yeni moda değil 3 boyutlu yazdırmak
3 boyutlu yazdırma teknolojisi özellikle son dönemde adından sık sık söz ettiriyor. Detaylar haberimizde... **SAYFA 11**

DÜŞÜNCE **SAYFA 2**
MEDYA
MERKEZİNDEN

ÜNİVERSİTE **SAYFA 3**
KAMPÜSTEN ÇIKAN
FENOMEN PEPEE

ŞEHİR **SAYFA 7**
OTİZM İLE HAYATI
PAYLAŞMAK

EKONOMİ **SAYFA 12-13**
HALK PAZARINA
RAĞBET BÜYÜK

İŞ DÜNYASINA
KADIN ELİ DEĞDİ

SPOR **SAYFA 15**
SPOR YARALANMALARINDA
UYGULANACAK TEDAVİ
YÖNTEMLERİ

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ ve ESKİŞEHİR EL ELE

Anadolu Üniversitesinin Eskişehir'e katkısı, "2013 Türk Dünyası Kültür Başkentliği" projesi ile daha da güçlenerek, bundan sonraki süreçte de devam edecek.

SAYFA 6

2012 yılında Türk Dünyasına Kültür Başkentliği yapan Kazakistan'ın Başkenti Astanadan, bu bayrağı devralarak bir ilki gerçekleştiren ve bu bayrağı da düzenlediği sayısız etkinlik aracılığıyla başarıyla taşıyan 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti Eskişehir, Türk milletinin

ortak kültürel mirasını tüm hızıyla dünyaya duyurmaya devam ediyor. Kültür Başkentliği sürecinde, Türk kültür zenginliğinin duyurulması, korunması ve ileriye götürülmesi aşamasında gerçekleştirilen etkinlikler, Türk Dünyası Kültür Başkenti Ajansının koordinasyonunda ve önderliğinde yürütülüyor. 2013

yılında Eskişehir mirasına kalıcı eserler katma hedefiyle çalışmalarına başlayan Türk Dünyası Kültür Başkenti Ajansı, Eskişehir Valiliği ve aynı zamanda da TDKB Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürütmekte olan Güngör Azim Tunan'ın da büyük desteğiyle, 2014 yılı itibariyle düzenlediği etkin-

liklerle bu yolda önemli adımlarla ilerliyor. Anadolu Üniversitesi de, Kültür Başkentliği noktasında üzerine düşen görevi başarıyla yerine getirerek Eskişehir Valiliğiyle birlikte, TDKB etkinliklerinin önemli paydaşlarından biri olmaya devam ediyor.

Anadolu'nun Sesini Duyuran ilk Takım ESKİŞEHİRSPOR

Bir adam düşünün, kente ilk ayak basışında marşlarla, tezahüratlarla karşılanıyor, omuzlarda taşınıyor. Tüm şehir hiç koşulsuz bağrına basıyor onu, sonsuz bir şekilde güveniyor. Bu övgüleri fazlasıyla hak edecek bir duruşu, asaleti, güçlü bir karakteri var. Tüm zorluklara karşın "önce güven" sloganına, el vererek geldiği Eskişehir'de dik durmaya, sözünde durmaya devam ediyor. Onun adı Ertuğrul Sağlam. Eskişehir halkının diline dolanan hâliyle soyadına mazhar "Adam gibi adam Ertuğrul Sağlam"

SAYFA 14

Hatırlamayan insan alışıyor, alışan insan karşı çıkmıyor

Ercan Kesal

"Sanki eski bir sandığı tavan arasından çıkarıp açıyorum, içini karıştırarak kendi geçmişimi, anılarımı kristalize bir hale getiriyorum ve onu yazıya döküyorum"

SAYFA 8

ÜNİVERSİTEMİZDE YAŞAYAN BİR TÜRK MUSİKİSİ ÜSTADİ

Prof. Dr. Zeki ATKOŞAR

1954 doğumlu. Eskişehirli. Evli ve bir çocuk babası. Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde profesör. Bir kimya mühendisi...

SAYFA 9

ÜNİVERSİTEMİZ BİR ASIRLIK TARİHE EV SAHİPLİĞİ YAPIYOR

"SIHHAT ECZANESİ"

Bulunduğu binanın yapılışından itibaren eczane olarak tasarlanan ve 1925 yılında faaliyete geçen eczane, önce velisi sonra işvereni olan Sadreddin Bey'in telkin ve teşvikiyle 1951 yılında, son sahibi Ali Rıza Usluer'e devrolur.

SAYFA 4-5

MEDYA MERKEZİ'NDEN...

İleriki zamanlarda düşüncelerini buradan duyurmanın okuyucu için ufuk açıcı olacağına inandığımız isimlerin yazılarına ve hatta mümkün olursa bazı çevirilere yer vereceğimiz bu köşeyi, sadece ilk sayımızda geçerli olmak üzere Anadolu Üniversitesi Medya Merkezi adına neler yapmaya çalıştığımızı anlatmaya ayırdık.

Öncelikle, tıpkı geçen yıllarda olduğu gibi Medya Merkezi olarak, üniversitemizin düzeyini yansıtmak üzere imza atmakta kararlı olduğumuzu söylemeliyiz. Artık gazetemizin bu yeni sayısının da bu düşüncemizi yansıttığı kanısındayız. Daha önce kurum için bülten olarak düşünülen ve tasarlanan Anadolu Haber'i, kampüs dışına taşıma amacıyla şehri de içine alan bir içerik ve bu içeriğe uygun yeni

bir tasarımla sizlere sunuyoruz. On beş günde bir çıkacak gazetemizi, daha çok bu süre boyunca okunabilecek yazılarla donatmayı planlıyoruz. Var olan haber mantığımızın dışında, meraklısına özgü, daha detaylı yazılara yer verdiğimiz için sadece haberlere değil, haber değeri taşıyan yazılara yer verdik diyebiliriz. Gazetenin günlük bir gazete olmayışının da bunu gerekli hale getirdiğini düşünüyoruz. Ayrıca bu tür yazıları, nitelikli röportajlarla destekleme niyetindeyiz. Böylece, üniversitemizin bilimsel, kültürel ve sanatsal birikimine yakışır bir iş çıkarabileceğimizi umuyoruz. Ancak, bu tür işlerin çoğu zaman kişileri, işinin körü haline getirebileceğini de bilerek, samimi uyarılarınıza ve katkılarınıza her zamankinden fazla ihtiyaç duyduğumuzu

da bilmenizi isteriz.

İkinci olarak, Anadolu Haber kadar öbür mecraların da üniversitemizin kurum içi ve kurum dışı iletişimdeki önemini farkındayız. Bu nedenle, Medya Merkezi içinde konumlanmış, Haber Merkezi, Gazete ve Dergi, Sosyal Medya gibi koordinatörlüklerimiz ile Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğümüzü kurumsal imajımız açısından uyumlu bir şekilde çalışır hale getirme gayretindeyiz. Akılcı bir düzenlemeyle bunların mümkün olabileceğini, ancak sadece bunun yetmeyeceğini ve yoğun bir şekilde çalışmamız gerektiğini biliyoruz. Bizim için tek ödül, kurumsal birikimimize küçük de olsa bir katkı sunabildiğimizi görmek ve bu katkıyı samimi

duygularla sunabilecek herkese bunun yolunu açmayı başarabilmek olacaktır.

Son olarak ise duygularımıza tercüman olur diye **Köroğlu'na ait bir öykü ile bitirmek istedik.** Bu öyküyü 'Bombacı Parmenides' kitabından aldığımızı da söyleyelim.

'Köroğlu'nun babasının gözleri, Bolu Beyi'ne götürdüğü cıvı, gösterişsiz at yüzünden kör edilmiştir. Babası atı alır, oğluna teslim eder. Atı bir ahırda bir yıl boyunca gün ışına çıkarmamak şartıyla beslemesini söyler. Bir yıl geçince, avluyu vıcık vıcık çamur oluncaya kadar sulamasını ve atı bu çamurun içinde birkaç tur döndürdükten sonra kendisine getirmesini tembihler. Köroğlu babasının dediğini yapar ve so-

nunda atı babasının önüne getirir. Babası elleriyle atın ayaklarını yoklar ve bir ayağına bulaşmış küçük bir çamur parçası bulur. Bunun üzerine oğluna, ahırın bir yerlerden ışık aldığını, bütün duvarları tekrar güzelce sıvayıp kapatmasını söyler. Gerçekten duvarda 'iğne deliği kadar' bir delik olduğunu görür Köroğlu. O deliği de kapattıktan sonra bir yıl daha beklerler. Sonunda at, tekrar diz boyu çamura batmış avluda birkaç tur dolaştırılır. Köroğlu'nun babası, atın ayaklarını tekrar inceler elleriyle ve toplu iğne başı kadar bile çamur bulaşmadığını görür. Artık Köroğlu'nun atı hazırır.'

Kitapta da söylendiği gibi umarız biz de hazırızdır ve bu süreçten alınımızın akıyla.

Saygularımızla...

BİZDEN...
Karikatür: Ozan SOYDAN

KÜNYE

ANADOLU HABER

Sahibi

Anadolu Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Naci GÜNDOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni

İletişimden Sorumlu Rektör Danışmanı

Yrd. Doç. Dr. Barış KILINÇ

Haber Merkezi ve Genel Yayın
Koordinatörü

Uzman Elif Pinar KILIÇATAN

İstihbarat Şefi

Yasemin CANBOLAT

Gazete ve Dergi Koordinatörü

Yazı İşleri Müdürü

Arş. Gör. Sibel KURT

Sosyal Medya

Koordinatörü

Uzman H. Hande KAYNAR

Basın ve Halka İlişkiler

Müdürü

Arş. Gör. M. Çağatay TOK

Görsel Tasarım

Emre ÖZGÜL - Fırat SOSUNCU

EDİTÖRLER

Çevre ve Ekoloji

Arş. Gör.

Fırat ADIYAMAN

Bilim ve Teknoloji

İlker ŞEKERCİOĞLU

Ekonomi

Arş. Gör.

Sibel KURT

Spor

Elif KILIÇASLAN

Fotoğraf

Tamer OLCAY

Yayın Türü: Yerel süreli yayın

Yıl: 16 Sayı: 704

Basım tarihi: 17 Mart 2014

Pazartesi günleri yayımlanır

Anadolu Üniversitesi

Basım evinde

6500 adet basılmıştır.

ISSN 1302-0005

Telefon: 0.222 335 0580 - 2496

0.222 335 28 00

e-mail: haber@anadolu.edu.tr

hamer@anadolu.edu.tr

Basın ve Halkla İlişkiler

Müdürlüğü

Telefon: 0.222 335 05 80 - 2484

Kampüsten Çıkan Fenomen: Pepee

Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Çizgi Film (Animasyon) Bölümü öğrencileri ve mezunları Pepee'nin yaratım sürecinde büyük bir heyecanla çalışıyor.

Çiler ÖZCEYLAN

Pepee, okul öncesi yaş grubu için özel olarak tasarlanan çizgi filmin başrol oyuncusu. Pepee'nin çizimleri Üniversitemiz Teknopark'ta; senaryo yazımı, seslendirme ve müzik efektleri ise İstanbul Düşyeri Çizgi Film ve Animasyon Stüdyosunda gerçekleştiriliyor. 2008 yılında tanıştığımız Pepee; çektiği halaylar, dinlediği ve söylediği şarkılarla fenomen bir karakter olmuş durumda.

Fenomen karakterimizin proje yaratıcısı Ayşe Şule Bilgiç, prodüksiyon yönetmeni Mustafa Nafiz Bilgiç ve yönetmeni Üniversitemiz Güzel Sanatlar Fakültesi Çizgi Film (Animasyon) Bölümü mezunu Hüseyin Emre Konyalı. Pepee'nin çizimlerinin yapıldığı Teknopark'a bir günlüğüne konuk olduk ve Pepee'nin ilk adımlarını izledik.

Çocukluğumun Düşleri

Çizgi film yapma fikrinin nasıl ortaya çıktığını şu sözlerle anlatıyor Ayşe Şule Bilgiç:

Pepee'nin ortaya çıkmasında ve bu denli sevilmesinde, küçüklüğümden beri 'Neden bizim bir çizgi film kahramanımız yok?' sorusuyla büyüyen çocukluğumun düşleri var. Çocukluğumdan beri hep Türk bir çizgi film kahramanımız olsun isterdim. Üniversite yıllarımda bu hayalimi nasıl gerçekleştireceğimi düşündüm; ama nasıl yapacağım hakkında bir fikrim yoktu. Zira Türkiye'de daha önce bir örneği yapılmamıştı. Eşim Kıracı da bana bu yönde destek verince işe koyulduk. Küçük, ama hayalleri olan bir ekiple kader birliği yaptık. Pepee ile ilgili merak edilen birçok konu var. İlk sırada adı geliyor. "Madem bir Türk kahraman, neden ismi Pepee?" Pepee konuşma gücünü çeken ya da kekeme çocuklar için Anadolu'da kullanılan bir kelime.

Ayşe Şule Bilgiç aynı zamanda Pepee'nin senaryosunu da yazıyor ve senaryoyu yazarken zorluk çekmediğini, çocuklardan beslendiğini belirtiyor. Çocuk psikolojisi ve beyin gelişimi Bilgiç'in özel ilgi alanı, bu nedenle konu bulmakta zorlanmadığını söylüyor. Pepee'nin senaryo sürecinde her ihtimale karşı bir de uzman desteği alınıyor. Ayrıca eğitim danışmanları ve pedagoğlardan kurulu bir danışma kuruluna sahip olan Pepee, bu sürecin sonrasında canlandırılıyor. Bilgiç, Pepee'nin bu kadar çok sevilme sebebini şu sözlerle açıklıyor: "Parkta, yakınlarımdaki her çocuk benim Pepee'ye katabileceğim özelliklerle dolu. İzleyici çocuk, kendini ve ihtiyacı olan şeyleri görüyor Pepee'de. Bu yüzden çok seviyor."

Pepee'nin Çizim Aşamaları

Yönetmen Hüseyin Emre Konyalı, Pepee'nin başarısında senaryonun etkisinin büyük olduğunu söylüyor. Pepee'nin çizim aşamalarını ise şöyle sıralıyor:

İlk olarak İstanbul Düşyeri Çizgi Film ve Animasyon Stüdyosunda senaryo yazılıyor, sonrasında biz devralıyoruz ve hikâye resimleme dedğimiz 'storyboard' aşamasına geçiyoruz. Burada senaryoyu resimliyoruz. Sonra sese göre sayfaları tek tek diziyoruz. Bu aşamayı 2 boyutlu bir eskiz olarak düşünün, böylece görsel olarak anlatımımızı tamamlamış oluyoruz.

Hazırlıklara başladıktan sonra, canlandırma sanatçılara devrediliyor ve canlandırma aşamasına giriliyor. Canlandırma aşamasından çıkan işler, görsel açıdan ekranda görünecek hale getiriliyor. Kurgu aşamasından sonra da seslendirme, müzik ve müzik efektleri için tekrar İstanbul'a gönderiliyor.

Geleneksel animasyonda normalde sanatçıların 1 saniye için 25 sayfa çizdiğini, 3 boyutta ise işin biraz daha farklı olduğunu aktaran Konyalı, "3 boyutta bu durum yarı yarıya düşüyor ortalama 12 sayfa çiziliyor diyebiliriz. Animasyon hazırlamak saniyelik hesaplar gerektiriyor. Ortalama, biz bu ekiple bir haftada 10 dakika çıkartabiliyoruz."

Üç Kişile Başlayan Serüven

Prodüksiyon yönetmeni Mustafa Nafiz Bilgiç projeye ilk olarak 3 kişilik bir ekiple başladıklarını belirtiyor. Bilgiç, Yönetmen Hüseyin Emre Konyalı'nın projeye katılımı ile hazırlıkların hızlandığını söyleyerek süreci şu şekilde anlatıyor:

Bizim Pepee'ye yaklaşımımız çok heyecan vericiydi. Hazırlanma aşamasında uzun saatler konuşuldu, planlar, hesaplar yapıldı. Bunun sonucunda Pepee'nin bütün çocuklar gibi hataları olan; ama bunları bir şekilde düşünerek, anlayarak, hissederek, çözebilen bir çocuk olmasını istedik. Çocukların Pepee ile empati kurabilmelerini sağlayıp aynı zamanda Pepee de onların sempatisini kazansın istedik. Başarılı bir görsel ve güçlü bir konseptle çocukları yakalamayı başardık.

Kendilerine yönelttiğimiz 'Neden Eskişehir? Sorusu üzerine Bil-

giç, şunları söylüyor:

Sektörün kalbi İstanbul'da ve Ankara'da atıyor. İstanbul'da olması daha mantıklı gözüküyordu; ancak yönetmenimiz Emre'nin Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Çizgi Film (Animasyon) Bölümü mezunu olması ve bizim projelerimize kattığı ek şeyler o kadar güçlüydü ki Eskişehir Anadolu Üniversitesinde Çizgi Film Bölümünün yakınlarında çalışma olanağı olduğunu keşfedince hiç tereddüt etmedik. Karar verdikten bir ay sonra Eskişehir'deydik. Şu an ekibimizin %90'ı Anadolu Üniversitesi Çizgi Film (Animasyon) Bölümü mezunu, az sayıda arkadaşımız farklı okullardan geldiler. Ayrıca Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Çizgi Film (Animasyon) Bölümü 2'nci ve 3'üncü sınıf öğrencisi olarak ekibimize katılan çok sayıda arkadaşımız oldu. Karşılıklı birbirimize çok şey katıyoruz. Bu anlamda da burada olmaktan çok memnunuz. Eskişehir'e ilk geldiğimizde 12 kişi çalışıyorduk, şimdi 50 kişi çalışıyoruz.

Büyük Pepee

TRT Çocuk'tan Show TV'ye geçen Pepee'de konsept değişiklikleri olacağını söylüyor Hüseyin Emre Konyalı ve bu değişikliklerin ne olduğuna dair bir takım ipuçları veriyor:

Pepee, ilk zamanlarda çok daha küçük çocuklara hitap ediyordu. Yeni konseptle birlikte Pepee, artık 'Büyük Pepee' oldu; dolayısıyla hedef kitlesi de değişecek. Yeni arkadaşları ve en önemlisi artık bir okulu var. Kendi adıma mutluyum, konsept değiştirmeyi seviyorum. Çünkü projeyi baştan bir kere daha ele alıyoruz. Büyük Pepee'nin görsel olarak daha iyi olduğunu düşünüyorum. Benim için hangi kanala yaptığımız çok önemli değil; sadece kanal değişikliğinde ufak bir aramız oluyor, konsept değişiyor ondan çok keyif alıyorum. Şu an o keyifli zamandayız. Umarım seyirci de karşılığını verir ve çok beğenir Büyük Pepee'yi.

ÜNİVERSİTEMİZ BİR ASIRLIK TARİHE EV SAHİPLİĞİ YAPIYOR "SIHHAT ECZANESİ"

Alper Hakan
YAVAŞÇALI

Bulunduğu binanın yapılışından itibaren eczane olarak tasarlanan ve 1925 yılında faaliyete geçen eczane, önce velisi sonra işvereni olan Sadreddin Bey'in telkin ve teşviğiyle 1951 yılında, son sahibi Ali Rıza Usluer'e devrolur.

Bu tarihten itibaren Usluer'in kişisel gayretleri ile ahşap dolaplarından vitrinine, havanlarından terazilerine kadar hiçbir değişime uğramadan korunan eczane, 2010 yılında Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesine müze eczane olarak taşınana kadar bilfiil hizmet vermeye devam eder. Eczaneyi

sonsuzluğa taşıma fikri, dönemin Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Neşe Kırimer'den gelir. Daha önce farklı üniversitelerin böyle projeleri olduğunu bilen ve çocukluğundan beri alışveriş yaptığı Sıhhat Eczanesinin yıllar boyunca nasıl korunduğuna tanıklık eden Kırimer, Ali Rıza Usluer'e ilk teklifini eczaneyi restore etmek isterse dolapları Eczacılık Fakültesine verip veremeyeceğini sorarak yapar. Yaşadığı sürece böyle bir şey düşünmediğini, eczaneyi olduğu haliyle koruyup işletmeye devam edeceğini belirten Usluer, vefatının ardından eczaneyi fakülteye bırakabileceğini söyler.

Bu gelişmenin ardından Ali Rıza Usluer ve ailesi, Anadolu

Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde ağırlanır, müze eczanesinin kurulacağı yer ve proje kendilerine anlatılır. Projeden memnuniyet duyan Usluer, eczaneyi ancak vefatından sonra müzeye çevirebileceklerini belirtir. Usluer, ne yazık ki bu görüşmeden 3 ay sonra vefat eder. Aile, Ali Rıza Usluer'in verdiği sözü tutar ve Sıhhat Eczanesi 85 yıllık yerinden Usluer ailesi ve Prof. Dr. Neşe Kırimer'in de birebir ilgilendiği taşınma sürecinin ardından ayrılır.

“
Eczaneyi sonsuzluğa taşıma fikri, dönemin Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Neşe Kırimer'den gelir.
”

Eczaneden Müzeye

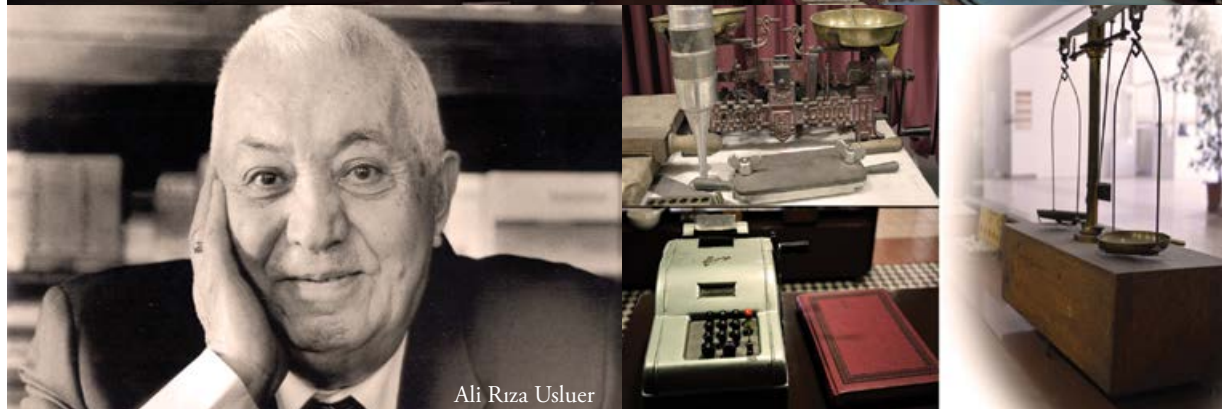
Eczacılık Fakültesine, karo taşlarına kadar aynı kalması planlanarak nakledilen eczanesinin dolapları, aşınmış ve yıpranmıştı.

Bulgar bir marangoz tarafından, ıhlamur ağacından oymalı olarak eczane için özel yapılan bu dolaplar çok önemliydi, büyük bir titizlikle sökülüp elden geçirildikten sonra eczanesinin silueti bozulmadan yeni yerlerine monte edildi.

İlaçlar dikkatlice istiflenerek bu dolaplara yerleştirildi ve eczanesinin dekorasyonu, Ali Rıza Usluer'in beslediği kuşlardan örürü halk tarafından "kuşlu eczane" olarak bilinmesi dolayısıyla, Usluer'in kızı Dr. Neslihan Usluer Erdem'in getirdiği kuş kafesiyle tamamlandı.

Eczacı Ali Rıza Usluer'in bugünleri görüyormuşçasına, kollu hesap makinesinden terazilerine, beherlerinden baskülüne kadar en orijinal haliyle muhafaza ettiği araç/gereçleri ve bir koleksiyoner gibi sakladığı ilaçlarıyla Sıhhat Eczanesi, kapısından gireni Cumhuriyet'in ilk yıllarına kadar götüren bir zaman makinesi gibi.

Havan eczacılığının son temsilkiyasla çok daha ciddi olan atmosferiyle, ardından geçmişle beraber anılarını dükkân değil, bir sağlık kurumu olduğunu size fazlasıyla hissettiren müze eczane, Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesinin girişinde, bir asırlık hikâyesini anlatmak üzere ziyaretçilerini bekliyor. ▀

Ali Rıza Usluer

"Sıhhat"ın İçindeki Tarih

Sıhhat Eczanesi müzesinin mimarı, Eczacılık Fakültesi eski dekanı Prof. Dr. Neşe Kırimer eczanesinin müze olma serüvenini şöyle anlatıyor:

Sıhhat Eczanesi, benim çocukluğumdan beri bildiğim bir yerdi. O zamanlar eczane sayısı çok azdı, benim mezun olduğum 1973 yılında bile Eskişehir'de 22 tane eczane vardı ve Sıhhat Eczanesi dışında hiçbiri günümüze kadar kendini böyle muhafaza edemedi.

O dönemin eczacılığında laboratuvarlar çok önemliydi. Eczane, o yönüyle de çok zengin. Bugün bile en az üç eczaneye yetecek kadar materyal eczanesinin laboratuvarında mevcut.

Öğrencilerimiz staj yapıyorlar; ama maalesef bugün eczanelerin

büyük bir çoğunluğunda laboratuvar yok. Bu sebeple orayı görmeleleri, meslek nereden nerelere gelmiş fark etmeleri açısından çok önemli.

Taşınma sürecinde hesapta olmayan, aileyi de bizi de oldukça şaşırtan ve heyecanlandıran bir durumla karşılaştık. Eczanesinin alanı kadar büyük bir bodrumu da vardı, oraya indiğimizde büyük bir ilaç koleksiyonu bulduk. Şu an eczanede gördüğümüz tüm ilaçlar böyle muhafaza edemedi.

Ali Rıza Bey'in sakladığı ilaçlar. Biz içeriye hiçbir şey koymadık. Ali Rıza Bey ileride buranın kurulacağını biliyormuşçasına oldukça fazla örnek toplamış.

Ayrıca, ben kendisine ilk kez bu teklifi götürdüğümde "Eczaneyi ne zaman, nasıl taşırsın bilmiyorum; ama bodrumda bir ışıklı tabela var, o çok önemli benim için. ▀

"SIHHAT" SANAL MÜZE OLUYOR

Sıhhat Eczanesi, eczacılık tarihi açısından bir belge niteliğinde. Eczacılık Fakültesi bu tarihi, sanal ortama da taşımayı planlıyor. Dekanlık, günümüzün gelişmiş teknolojilerini kullanarak müze eczanemizi, panoramik dolaşım olanağı olan bir sanal müze haline getirmeyi amaçlıyor. Bu projenin sadece görsellikten ibaret olmaya-çağını söyleyen Dekan Prof. Dr. Yusuf Öztürk, sanal müzenin envanter kayıt ve bilgilerini de içereceğini belirtiyor. Bu proje sayesinde oradaki eski ilaçlar veri olarak da saklanacak ve dünyanın her yerinden ulaşılabilir hale gelecek.

Prof. Dr. Öztürk projeye ilgili şöyle konuşuyor:

Deyim yerindeyse elimizde un var, Ali Rıza Usluer bizlere müt-hiş bir koleksiyon bıraktı. Yağ var, Prof. Dr. Neşe Kırmir hocamız eczaneyi buraya taşıdı. Şeker var, Prof. Dr. Yasemin Yazan hocamız envanter kayıtlarını çıkardı. Bana da helvayı pişirmek kalıyor, bunu da sanal müzeyi kurarak yapacağız. Bu konuda çok tecrübeli ve daha önce bu tarz çalışmalar yapmış bir profesyonel firmadan hizmet alacağız. Böylece müze eczanemiz, dünyanın her yerinden ulaşılabilen bir müze halini alacak ve doğal olarak bilinirliği de artacak. Her yıl birkaç kişi gezerken bu sayı yüzlere hatta binlere ulaşacak.

“*Eczacı Ali Rıza Usluer'in bugünleri görüymüşçasına, kollu hesap makinesinden terazilerine, beherlerinden baskülüne kadar en orijinal haliyle muhafaza ettiği araç/gereçleri ve bir koleksiyoner gibi sakladığı ilaçlarıyla Sıhhat Eczanesi, kapısından gireni Cumhuriyet'in ilk yıllarına kadar götüren bir zaman makinesi gibi.*”

Prof. Dr. Yusuf Öztürk

Babam Bu Müzeyle Ölümsüzleşti

Ali Rıza Bey'in kızı Dr. Neslihan Usluer Erdem, eczanenin müze olma sürecinde yaşadıklarını şu sözlerle anlatıyor:

Taşınma sürecinde duygulu anlar yaşadık. Özellikle eczaneyi toplamak, ilaçları dolaplardan boşaltmak duygusal anlamda sancılı geçti; ama sonunda böyle güzel bir

müze olması bize çok gurur verdi, çok sevindik.

Müzedeki sergilenen her şey antika, orijinal eşyalar. Eczanenin deposunda orijinal kutularında, fabrikadan çıktıkları haliyle saklanan açılmamış yüz yıllık ilaçlar vardı. Babam, onları hiç bozulmadan muhafaza etmiş. Havanla-

rı, terazileri, su arıtma cihazı, fitil yapımında kullanılan aletlerinden, laboratuvarındaki lavabosuna kadar nakledildi. Oraya sonradan alınıp konan hiçbir şey yok. Babamın eskiye, antikaya verdiği önemi bildik; ama depoda bu kadar şey olduğunu biz de bilmiyorduk.

Bizim için hem çok sevindirici

hem de duygusal bir olay yaşadık; ama şimdi oraya her gittiğimde babam sanki orada yaşıyormuş gibi geliyor. Öğrenciler için de büyük bir şans. Türkiye genelindeki sayılı müze eczaneler birinin Eskişehir'de, Anadolu Üniversitesinde olması hem bizim için hem de şehir için çok mutluluk verici. ▀

Haber: Sedat ORAL

Beni Böyle Sev Ekibiyle Lösemili Çocuklara "Merhaba"

Anadolu Üniversitesi İstatistik ve AR-GE Kulübü tarafından düzenlenen Lösemili Çocuklara Merhaba 2 etkinliği kapsamındaki Beni Böyle Sev dizi etkinliği 6 Mart Perşembe günü Sinema Anadolu'da gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasını yapan Öğrenci Kulüpleri Koordinatörü Öğretim Görevlisi Ömer Kaçmaz, üniversitede her alanda birçok etkinlik olduğunu ve bunları da kulüplerin düzenlediğini söyleyerek öğrencilerin bu etkinliklere katılmalarını, emekleri boşa çıkarmamalarını rica etti. İstatistik ve AR-GE Kulübü Yönetim Kurulu Başkanı Emine Çelik etkinlikle ilgili düşüncelerini şu şekilde ifade etti: "Böyle

bir günde bizi yalnız bırakmayıp çağımızın hastalığı lösemiye olan duyarlılığınız için çok teşekkür ediyoruz. Yaptığımız etkinlik, çok büyük bir yankı uyandırmasa da en azından küçük bir başlangıç olacak diye düşünüyoruz."

İstatistik ve AR-GE Kulübü Etkinlik Koordinatörü Hanım Aslan ise geçen yıl başlatılan Lösemili Çocuklara Merhaba etkinliğinin bu yıl ikincisinin düzenlendiğini söyleyerek "Katkıda bulunduğunuz geçen yıl bu söyleşiyi Leyla ve Mecnun ekibiyle yaptığımız. Bu yıl Beni Böyle Sev ekibi destek oldu. Katıldığımız ve emek verdiğiniz için tekrar teşekkür ediyoruz." dedi.

Söyleşi, soru-cevap bölümünün ardından sona erdi. ▀

Anadolu Üniversitesi Sosyal Medya Koordinatörlüğü Kuruldu

Yeni nesil kitle iletişim araçlarını yakından takip eden Anadolu Üniversitesi, paydaşlarıyla etkileşimini daha aktif hale getirmek için Sosyal Medya Koordinatörlüğü'nü kurdu. Anadolu Üniversitesinin resmi sosyal medya hesaplarını yöneten birim, üniversitemizin kurumsal iletişim faaliyetlerinin yürütüldüğü Medya Merkezi bünyesinde çalışmalarına başladı. Sosyal Medya Koordinatörü Uzman H. Hande Kaynar konuyla ilgili olarak şunları dile getirdi: "Üniversitemize ait sosyal medya hesapla-

rı, Sosyal Medya Koordinatörlüğü kurulmadan önce büyük bir özveriyle gönüllü olarak yönetiliyordu. Bu hesapları koordinatörlük olarak biz devraldık. Sosyal medya, uzun zamandır hayatımızın bir parçası; hızı, ücretsiz oluşu ve etkisiyle göz ardı edilemeyecek öneme sahip bir ortam. Birçok üniversite, kurumsal iletişim koordinatörlüğü ya da halkla ilişkiler birimleri aracılığıyla sosyal medya yönetimi yaparken, Anadolu Üniversitesinin Sosyal Medya Koordinatörlüğü kurması gerçekten çok gurur verici. Bu aynı

zamanda, üniversitemizin vizyoner bir bakış açısına sahip olduğunun da bir başka göstergesi. Aslında Sosyal Medya Koordinatörlüğü'nün kurulması, Medya Merkezindeki tek yenilik değil. Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü, Haber Merkezi, Gazete ve Dergi ile Sosyal Medya Koordinatörlükleri artık daha bütünleşik bir yapıyla çalışmalarına devam edecek. Henüz çok yeni bir koordinatörlük getirirken, bir yandan da önümüzdeki süreçte hayata geçirmeyi planladığımız projeler üzerinde çalışıyoruz." ▀

Anadolu Üniversitesi Kapılarını Türk Dünyasına Açtı

Gökhan AKKURT

Hedef kitlesini 7'den 70'e herkesi kapsayacak şekilde geniş bir yelpazede oluşturan Türk Dünyası Kültür Başkenti (TDKB) Ajansı, bu kapsamda paydaşlarının da desteğini alarak Eskişehir halkı ve gençliği için birçok etkinliğe imza atıyor. Kültür Başkentliğinin önemli paydaşlarından biri olarak kültürel ve sanatsal birçok etkinliğe ev sahipliği yapan Anadolu Üniversitesi ise, Türk kültürünün gençerisi sayesinde başta Eskişehir halkına olmak üzere, Türk Dünyasına ulaştırılmasına katkı sağlıyor. Türk Dünyası Kültür Başkentliği sürecine, Eskişehir 2013 TDKB Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı görevini üstlenerek büyük destek veren Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Anadolu Üniversitesinin kapılarını bütün gençlere ve Eskişehir halkına açarak karşılıklı etkileşimi sağlamayı amaçlıyor. Bu etkinlikler, Türk kültürünün ve Eskişehir'in dünya sahnesinde tanıtılıp zenginleştirilmesinin yanı sıra Eskişehir'e, başta kültürel olmak üzere sosyo-ekonomik katkılar da sağlıyor. Kültür Başkentliği ile birlikte elde edilen verilere bakıldığında 2012 yılına göre, 2013 yılı içerisinde yerli turist sayısında %8 oranında artış olduğu dikkat çekiyor. 2013 yılında yurtdışından gelen turist sayısına bakıldığında ise %45 oranında ciddi bir artış olduğu göze çarpıyor.

Eskişehir'in Türk Dünyasına Armağanı: "Türkvizyon"

Eskişehir, 2013 Türk Dünyası Kültür Başkentliği etkinlikleri kapsamında, kalıcı eserler kazandırmak amacıyla Türk Dünyasına armağan edilen projelerden birisi olan "Türkvizyon" şarkı yarışmasına imza atmanın gururunu yaşıyor. Anadolu Üniversitesi ise, 24 ülkeden 300 milyon vatandaşı sevgi, hoşgörü, kardeşlik ve birlik çerçevesinde bir araya getiren "Türkvizyon" şarkı yarışmasına kapılarını açarak, Türk Dünyası için önem taşıyan böyle bir projede pay sahibi olmanın mutluluğunu duyuyor.

Etnik Zenginliğin, Kültürel Zenginliğe Yansıması

Tarih boyunca farklı kültürel mozaiklere ve kimliklere ev sahipliği yapmış olan Eskişehir, bünyesinde farklı etnik grupları bulundurması bakımından Kültür Başkentliğinin, şehir olarak güzel bir örneğini sergiliyor. Eskişehir'in kültürel kimliğini öne çıkaran etnik yapısına baktığımızda, Türk'ünden Kürt'üne, Türkmen'inden Çerkez'ine, Tatar'ından Manav'ına, Muhacir'inden Göçmen'ine, Laz'ından Dadaş'ına, Boşnak'una kadar uzan kültürel bir zenginliğin varlığı göze çarpıyor.

TÜRKSOY'dan Türk Dünyasına Armağan

"Türk Dünyası Kültür Başkenti" projesini Türk Dünyasına armağan eden Uluslararası Türk Teşkilatı (TÜRKSOY), 1993 yılından bu yana Türk dilini konuşan ülkelerin kültür ve sanat alanlarında iş birliğini sağlamak amacıyla faaliyetlerini sürdürüyor.

Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkmenistan'ın Kültür Bakanlarının ortak çalışmalarıyla "Türk Kültürü ve Sanatları Ortak Yönetimi" olarak faaliyetlerine başlayan TÜRKSOY, 2009'dan bu yana ise "Uluslararası Türk Teşkilatı" ismiyle Türk kültürünü temsil ediyor.

Türk halklarının zengin kültürel mirasını geniş kitlelere ulaştırmak amacıyla yola çıkan "2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti Eskişehir", 2012 yılında Astana'dan aldığı bu bayrağı başarıyla taşımaya devam ediyor.

Özellikle Türk dili konuşan halklar ve ülkeler arasında dostane ilişkiler geliştirmeyi ve gönül bağı kurmayı hedefliyor.

Türk Dünyası Kültür Başkenti Eskişehir, ortak Türk kültürünü, dilini, tarihini, sanatını, gelenek ve göreneklerini araştırarak ortaya çıkarmayı, geliştirmeyi, korumayı, gelecek kuşaklara aktarmayı ve kalıcı kılmayı öncelikleri arasında bulunduyor.

Kültür Başkentliği ile Başlayan İş Birliği Sürecek

Eskişehir Valiliği ve Anadolu Üniversitesi aldıkları ortak kararla, bu iş birliğinin devamlılığı için fikir birliğine vararak çalışmalarına tüm hızıyla devam ediyor. Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna ve Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Anadolu Üniversitesi ev sahipliğinde gerçekleştirilen "Eskişehir Türk Dünyası Özel Konseri'nde", Türk Dünyasına ilönemli mesajlar vererek Rektör Gündoğan, Türk Dünyası Kültür Başkentliği etkinlikleri doğ-

rultusunda, Eskişehir'in Türk kültürünü, gelenek ve göreneklerini gelecek kuşaklara aktarmak için ortam hazırlayan bir kent olma özelliğinin pekiştirilmesi, bu vesileyle de dünya barışına, bilime ve sanata katkıda bulunmanın önemine dikkat çektiler.

Eskişehir'e Gelin Tanış Olalım

Eskişehir, 2013 Türk Dünyası Kültür Başkentliği etkinlikleri kapsamında kalıcı eserler kazandırmak amacıyla Türk Dünyasına armağan edilen projelerden birisi olan, "Türkvizyon" şarkı yarışmasına imza atmanın gururunu yaşıyor. Anadolu Üniversitesi ise, 24 ülkeden 300 milyon vatandaşı sevgi, vizyon" şarkı yarışmasına kapılarını açarak, Türk Dünyası için önem taşıyan böyle bir projede pay sahibi olmanın mutluluğunu duyuyor.

Gençler, Türk Dünyasının En Büyük Mirası

Gençlere kalıcı eserler bırakma hedefiyle çalışmalarına devam eden TDKB Ajansının kültürel etkinliklerin yanısıra tarihi eserlerin restorasyonu ile ilgili 40' in üzerinde projesi bulunuyor. Eskişehir, TDKB olarak sadece somut eserleri değil, somut olmayan kültürel mirası da koruyup, zenginleştirerek bütün dünyaya ulaştırmayı hedeflerinin başına koyuyor. Bu kapsamda Kültürel Başkentliğin odak noktasında yer alan gençleri, Türk kardeşliği ve dostluğu aracılığıyla Türk Dünyası

ülkelerine gönderen Eskişehir Valiliği, gençlerin kültürel birikimine ve vizyonuna katkı sağlayarak uzun süreli bir birikimi hedefliyor. Bu sayede de somut olmayan kültürel miras kapsamındaki en büyük hedefine ulaşmış oluyor.

Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü UNESCO'nun, "Somut Olmayan Kültürel Miras" tanımlamasına göre bu miras, kuşaktan kuşağa aktarılan ve tarihleriyle etkileşimine de katkıda bulunmuş oluyor.

Otizm ile Hayatı Paylaşmak

Doğuştan gelen ya da yaşamın ilk üç ayında ortaya çıkan karmaşık bir gelişimsel bozukluk olarak adlandırılan otizm, Türkiye'de tüm yaş grupları içerisinde yaklaşık 500 bin kişide görülürken, 0-14 yaş grubunda ise 125 bin kişide rastlanıyor.

Sedef ORAL

Beynin yapısını ya da işleyişini etkileyen bazı sinir sistemi sorunlarından kaynaklanan hastalık, üç yaşından önce başlayan ve ömür boyu süren, sosyal etkileşime ve iletişime zarar veren, sınırlı ve tekrarlanan davranışlara yol açıp beynin gelişimini engelleyen bir rahatsızlık olarak tanımlanıyor.

Hastalıkları Kontrol Etme ve Önleme Merkezinin (Centers for Disease Control Prevention) 2012 yılı verilerine göre, Amerika Birleşik Devletleri'nde hastalık, 88'de 1 oranında görülüyor. Ülkemizde ise sağlıklı istatistikler olmamasına rağmen, tüm yaş grupları içinde yaklaşık 500 bin, 0-14 yaş grubunda ise 125 bin civarında otizmlili çocuk olduğu tahmin ediliyor. Otizmin bilinen tek tedavi yöntemi olarak belirtilen özel eğitim, çocukların gelişimsel olarak mümkün olduğunca akranları düzeyine ulaşabilmesini sağlamayı hedefliyor. Otizm tanısının erken dönemde konulması ve uygun eğitime başlanması, hastalığın gidişatı ve ilerleyen dönemlerde karşılaşılabilecek problemlerin en aza indirgenmesi açısından önem taşıyor.

Biz Hep Tırnaklarımızla Bir Yere Geldik

Eskişehir'de henüz yeni kurulmasına rağmen faaliyetleriyle adından söz ettiren bir diğer sivil toplum örgütü OFDER'in, birçok kurum ve kuruluşla ortaklaşa yürüttüğü projeler dikkat çekiyor. 23 Ocak 2013 tarihinde kurulan derneğin hedefleri arasında yer alan bir diğer proje ise, içerisinde spor tesislerinin de bulunduğu bir bakım evini, otizmlili çocukların hizmetine sunabilmek.

OFDER'in kurucu üyesi olan ve aynı zamanda da saymanlık görevini yürüten İsmail Ayaz, hayli ilginç olan hayat hikayesiyle dikkat çekiyor. OFDER'in hayata kazandırılmasında önemli pay sahiplerinden olan Ayaz, otizmlili bir çocuğa sahip baba olarak artık hayata otizmlili çocukların gözünden bakıyor. Derneğin kuruluşunda kendi hikâyelerinin etkili olduğuna ve kendi durumunda olanlara ulaşmak istediklerine dikkat çeken İsmail Ayaz, ailesinin başından geçenleri bir baba olarak şöyle aktarıyor: "Şu anda 10 yaşında olan oğ-

luma, 2 yaşındayken otizm teşhisi konuldu. Biz, aslında hastalıkla ilk tanıştırmıştık beri yalnız olduğumuzu hissediyoruz. Durumu ilk öğrendikçe 6 ay kabullenemedik. Elimizden tutup bize yol gösteren olmadı. Biz hep tırnaklarımızla bir yere geldik."

Birbirini Anlayan İnsanların Bir Arada Olduğu Bir Çatı

Kendileri dışında aslında birçok kişinin de kendileri gibi aynı sorunları yaşadığına değinen Ayaz, bu yüzden birbirini anlayan insanların bir arada olduğu bir çatı olarak ta-

nımladığı OFDER'i kurma kararı aldıklarını ifade ediyor. Daha yakın dönemde hayata kazandırılan ve faaliyetlerine de bütün hızıyla devam eden derneğin hedeflerinin arasında, kendi çocukları adına birçok planları olduğunu dile getiren İsmail Ayaz, kendisi gibi eğitimi olan özel eğitim öğretmenlerine seslenerek "Bu iş para işi değil; vicdan işi. Bu işi para için yapacaklarsa yapmasınlar. Ailelerin kaybedecek hiçbir vakti yok. Çünkü bu çocuklara bir 'a' harfini öğretebilmek için 3 ayımızı harcıyoruz." diyerek eğitimcilere çok iş düşüğünün altını çiziyor. Bu konudaki duyarlılığının üst düzeyde olması gerekiyor.

“**Sosyal Yaşama Hazırlık Dönemi**
Yardımseverler Derneği Otistik Çocuklar Eğitim Merkezi, otizmlili çocuklara ilköğretim, ortaöğretim ve lise düzeyinde öğrenim olanağı tanıyarak eğitim konusundaki hassasiyetlerine dikkat çekiyor. Ayrıca, merkez tarafından öğrencilerin sosyal yaşama kazandırılmaları konusunda kültür sanat etkinlikleri düzenleniyor. Velilere aile eğitimi üzerine seminerler veren merkez, rehberlik hizmetleriyle de öğrencilere her anlamda destek oluyor.

”

Otizimde Özel Eğitimin Önemi

Çocukların daha iyi eğitim alabilmeleri anlamında Özel Eğitim Bölümlerinin önemi her geçen gün artıyor. Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Atilla Cavkaytar, ailelerin ilk başta bir kabul lenme sorunu yaşadıklarını, kabul lenen ailelerin çocuklarına eğitim verme yoluna gittiklerini; ancak kabullenemeyen ailelerin çocuktan uzaklaşmalarını ve çocuğun eğitimi de geciktiği için hastalığın artarak devam ettiğine işaret ediyor. Otizm

konusunda ailelerin yeterli eğitim alamadıkları için bilinçsiz olduklarına dikkat çeken Cavkaytar, bu anlamda erken teşhisin önemli olduğunu, giyinme, bunun yanı sıra ev içinde kendi kendine bakabilme, evin düzeni gibi pek çok beceri, önsel engelli ve otizmlili çocukların çoğunluğu zaten bağımsız yaşama hazırlanma gereksinimindedir. Siz eğer onlara günlük yaşamda neler yapabileceklerini öğretebiliyorsanız yol almışsınız demektir." diyerek öğrenmenin önemine işaret ediyor.

Otizmin Türkiye'deki Durumu

Türkiye'de 1995 yılından beri Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) bünyesinde otizmlili çocuklara eğitimler veriliyor. Eğitim durumlarına bakıldığında MEB verileri, Türkiye genelinde devlet okullarında sadece 2 bin 114 otizmlili çocuğun eğitim aldığı gösteriyor. Bu anlamda, sivil toplum kuruluş-

larının faaliyetlerinin önemi daha da artıyor. Başta Tohum Otizm Vakfı olmak üzere bugün pek çok sivil toplum kuruluşu, otizm konusunda çeşitli projeler yürüterek çocukların özel eğitim gereksinimini karşılamayı hedefliyor. Eskişehir'de otistik çocukların gereksinimleri için kurulmuş Yardımseverler Derneği Otistik Çocuklar Eğitim

Merkezi ve Otizm Farkındalık Derneğinin (OFDER) faaliyetleri dikkat çekiyor. Yardımseverler Derneği tarafından yaptırılan Yardımseverler Derneği Otistik Çocuklar Eğitim Merkezi ise, 2000. Resmi bir kurum olarak eğitim faaliyetlerini sürdüren okul, devlet okulları gibi hafta içi 5 gün hizmet veriyor.

Hatırlamayan insan alışıyor, alışan insan karşı çıkıyor

Ercan Kesal

“Sanki eski bir sandığı tavan arasından çıkarıp açıyorum, içini karıştırarak kendi geçmişimi, anılarımı kristalize bir hale getiriyorum ve onu yazıya döküyorum”

Oyunculuk da yapan Kesal, kendisine 2013 yılında İstanbul Film Festivali'nde En iyi erkek oyuncu ödülünü kazandıran "Yozgat Blues" un bir sahnesinde

Söyleşi
Tamer BARAN

Sizinle Nuri Bilge Ceylan'la işbirliğiniz hakkında çok söyleşi yapıldı. Ben sizle yazarlığınızı konuşmak istiyorum; özellikle köşe yazılarında anlattığınız hikâyeleri. Yıllarca Anadolu'yu bir doktor olarak dolaşırken tanık olup biriktirdikleriniz ve bunların sanat eserine dönüşmesi sürecini...

Bu dediğin şey çok kıymetli. Sürekli diri ve taze tuttuğumuz bir belleğimizin olması lazım. Bu zaten ülkenin temel sorunu: Hafızasızlık. En azından senaristlerin, sinemacıların belleksizlik meselesine dikkat etmeleri, bu konuda biraz daha çaba göstermeleri gerekir.

Türk sinemasında, 60'lı 70'li yıllarda yayınlanan dergileri, tartışmaları gördüğüm zaman çok şaşırıyorum. Bir kere, o dönemki arkadaşların yaptıkları, bizde artık sadece piyasaya çıkan bir filmi kritik edilmesi ya da ondan haber verilmesi çerçevesine sıkışıp kalmış bir sinema eleştirisi değil; bildiğin, kuramsal bir kavga içerisindedir. Saffara ayrılmışlar. Birbirlerine inanılmaz şeyler söylüyorlar, belli ki, yaptıkları işi çok ciddiye alıyorlar. Yaptığın işi ciddiye almak onunla ilgili bir yatırımda bulunmak demektir. Yani iyi bir şeydir.

80'lerden beri -o açıdan sizin ve Nuri Bilge Ceylan'ın çok önemli olduğunuzu düşünüyorum- nihayet bir aydın tavru kendini gösteriyor. Mesela Yavuz Turgul'un filmlerinde görülüyor bu. Türkiye'nin nereye gittiğine dair bir tespiti var, o tespitin üzerine kurulmuş bir hikâyesi var. Örneğin "Muhsin Bey", sesi güzel bir çocuğu ünlü yapmaya çalışan bir adamın öyküsü değildir; ciddi bir toplumsal dönüşümün hikâyesidir aslında. Maalesef bu tür örnekler çok az bizde. Sizinle beraber onu tekrar görmeye başladık. Hikâyelerinizin altında toplumsal bir zemin de var.

Bergman, bütün sanat eserlerinin insanın kendi çocukluğundan, anılarından, biriktirdiklerinden yola çıkılarak yapılabilen bir şey olduğunu söylüyor. Bir örnek vermiş. Dut yaprağının üzerine tünemiş ipek böceğinin, aslında kendi geçmişini yavaş yavaş yiye-

rek; çocukluğunu, biriktirdiklerini, tanıklıklarını yiyerek beslendiğini, büyüdüğünü, kozasını patlattığını... İpek böceğinin akıbeti de, ölümüdür aslında. Olgunlaştığı an, onun da sonu gelmiştir. Kendi geçmişime, tanıklıklarımın kurduğum ilişkiye böyle bakıyorum ben. Sanki eski bir sandığı tavan arasından çıkarıp açıyorum, içini karıştırarak o şeyi; kendi geçmişimi, anılarımı, yeniden billur su, tam da tabiri bu; kristalize bir hale getiriyorum ve onu yazıya döküyorum.

Yazıların bende yarattığı şey ise şu oldu: 28 yıllık doktorem, bunca yıllık hekimliğimde şifa veren, ağrıyı kesen tabip kimliğimden öteye, başka bir yere geçmişim. Masanın bu tarafından öbür tarafa geçmişim aslında; empati kurmanın da ötesinde, hastayı anlamaya ve hatta onunla hemhal olmaya başlamışım

ve sicil katibi olmuşum hastanın. Masanın bu tarafında olduğunuz süreçte iktidar var. Siz bir parçasınız iktidarın; çünkü hasta size bir şey sormuyor ve siz onun önüne istediğiniz ilacı koyup tartışmaksızın içmesini, istediklerinizi yapmasını sağlayabilirsiniz. Nispeten göreceli olarak da sizin bu ilişkide bir korunaklığınız var. Bu rahatlığı, egemen olma halini kullanmaktan kaçındım ben. Bilginin iktidarından hemen vazgeçtim. Böylece onların sicil katibi oldum.

Meslektaşlarınızın bir kısmı kendine, işine saygı duymuyor. Televizyona iş yapıyoruz, yaklaşımı içinde. 'Bir hikâye anlatıyorum ve o hikâyeyi belki 500 yıl sonra bile insanlar hâlâ seyrecekler.' gibi bir bilinç yok. Sanı-

rım bunun temel nedenlerinden biri de o toplumsal damardan tamamıyla kopmuş olmak. Edebiyattan, "hikâyecî" olma bilincinden uzaklaşmak. Sizin yazılarınızda işlediğiniz hikâyelerde, o bilinç çok net görünüyor.

Bir hekimin hayatında binlerce hasta kapısından içeri girer. Bir süre sonra da hasta olmaktan çıkar, sanki "nesne" olmaya başlar, bu çok tehlikeli bir süreç esasında. Modern tıpta bugün o nesneye de tahammül yok. Hastayı görmeden, konuşmadan önce MR'a ve tomografiye gönderiyor. Kapıdan içeri bir insan değil, dosya giriyor artık. Hatta çok meşhur telefonlar var. "Kendisinin gelmesine gerek yok, bize raporlarını göndersin" diyor. Senaristi sıradan bir diyalog yazarı haline getiren modern yaşam, hastayı da bir MR raporuna

toplumsal hayatın içinde, Türkiye'nin dört bir köşesinde dolaştırmış gibi oluyor. Kısacık bir yazının aslında yapmaya bile kalışmaması gereken, çok büyük bir iş bu; fakat her seferinde başarıyorsunuz. Bu değerli bir şey; okur olarak kendimizi Türkiye tarihinin içinden geçirmiş gibi hissediyoruz. Aynı şeyler hep tekrar tekrar yaşanmış gibi. Dolayısıyla, okura bir kapı açıyor ve son 30 yılın içerisinde dolaşmasını sağlıyorsunuz. Bu da, bunu yapış tarzınız da önemli ve değerli geliyor bana.

Ben okuyucuya hatırlamayı hatırlatıyorum. Belleksizlik en büyük ihanet, unutmak en büyük ihanet gerçekten. Çünkü unutmanın günümüzdeki karşılığı alışmak. Karşı çıkmamayı da beraberinde getiriyor zaten doğal olarak. Hatırlamayan insan alışıyor, alışan insan karşı çıkıyor.

Bütün büyük sanatçıların/ yazarların ortak özelliği hümanist olmalarıdır. Sizde, örneğin 25 yıl önce de, henüz 2-3 yıllık bir doktorken bile, olağanüstü bir insan sevgisi varmış ki o insanlarla özdeşleşmişsiniz ve yıllar sonra da hatırlayabiliyorsunuz. Zaten bazen de müdahale etmişsiniz, bir yazınızda söz ettiniz; bileğindeki mührü silmeye çalışan çocuğu jandarma engelliyordu, siz silmesine müsaade etmişsiniz. Başka bir hekim bunu hiç önemsemeyebilirdi.

"Bir Zamanlar Anadolu'da"nın senaryosunu yazarken epey okuma yaptım. Senaryo yazım süreçleri benim için aslında yoğun okuma süreçleridir. En çok da anıların, hatıratların peşine düşmüştüm o sırada; savcı, hakim, avukat anıları aradım. Neticede biz katille ceset arama yolculuğu yapacaktık; komiserin ve savcının hikâyesini kurarken, onları derinleştirirken, günümüzde ve geçmişte yaşanmış savcı, avukat, hakim hikâyelerine çok ihtiyacımız olacaktı. Çok aradım; inanılmaz az sayıda çıktı, 10 tane bile bulamadım. Bunun temel nedeni bakış açıları bence. "Ben savcıyım, o ise suçlu; insani bir ilişki kurulamaz aramızda", gibi düşünüyorlar sanırım. Belki de onlara zanlıyla empati kurmamak gerektiği öğretiliyordur.

Filmde bunlar vardı. O insanların bir kısmı gözlerinin

önünde olan bir şeye bir vaka biçiminde bakıyorlar, manda yoğurdundan bahsediyor veya kendi hikâyelerini anlatıyorlardı birbirlerine. Peki buna benzer başka hikâyeler var mı? Önümüzdeki dönem geliyor mu? Nuri Bilge ile başka bir çalışmanız var mı?

Nuri şu an başka bir film çekiyor, onunla çalışmadım ben bu projede. Yine Çehov hikâyesi olduğunu duyduğum bir çalışma. "Kış Uykusu" adında. Benim yakın zamanda bitirdiğim bir senaryom var. Doğrusu onu kendim çekmeyi düşünüyorum; ama şu dönem oyunculuğum fazlasıyla konuşulduğu ve takdir edildiği için orada kaldım. Tayfun Pirselimoglu'nun filminde oynadım en son; "Ben O Değilim" adında çok sağlam bir senaryo. Tayfun, şu konuştuklarımızın çok somut bir örneği. 6 ya da 7 tane öykü ve roman yazmış ve ben bu haliyle, bağımsız sinemanın o saf, kristalize sinemanın en iyi temsilcilerinden biri. "Ben O Değilim", önümüzdeki dönemde çok konuşulacak bir film, hem senaryosuyla, hem yönetimiyle. Onun öncesinde de "Yozgat Blues"da çalışmıştık Mahmut Fazlı Coşkun ile. Onur Ünlü'nün -ki onun da çok sağlam bir senarist olduğunu düşünüyorum- "Sen Aydınlatırsın Geceyi" diye bir projesinde çalıştım.

Kristalize sinema ürünlerinin seyirciden gördüğü ilgi diğerlerine kıyasla çok daha az oluyor. Hele de ülkemizde. Buna rağmen, bu konuda biraz daha gelişme olur diye, aynı alanda kalmakta ısrarcı olmadığımız kadarıyla.

O cümleyi kirlenmemiş sinema anlamında kullanmadım. Öbür sinemaya kirli bir sinema olarak da bakmıyorum. Fakat benim sinemadaki duruşum, sinemaya bakışım ayrı bir konu. Sinemanın ahlakçı değil; ama ahlaki bir kurum olduğuna inanıyorum ben. Bu anlamda seyircisiyle popüler sinemanın kurmadığı başka bir ilişki biçimi kurması lazım, buna inanıyorum. Açıkçası seyircisini zorlayan onu rahatsız eden bir ilişki. Seyircinin yeniden düşünmesini, filmi bitirdikten sonra da orada bırakmamasını, taşınmasını isteyen bir sinema. Bunun seyircisi az, tamam. Ama bu hep az olacağı, kaybolacağı, yok olacağı anlamına gelmez. Zaten insanlık tarihinde bu işler. ▀

ÜNİVERSITEMİZDE YAŞAYAN BİR TÜRK MUSİKİSİ ÜSTADI

Prof. Dr. Zeki ATKOŞAR

Doç. Oytun EREN

Zeki Atkoşar...

1954 doğumlu. Eskişehirli. Evli ve bir çocuk babası.

Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde profesör. Bir kimya mühendisi...

Buraya kadar normal bir özgeçmiş profili. Ancak bundan sonra anlatacaklarım, kendisini oldukça sıradışı bir kimliğe bürendüren açıklamalar olacaktır.

Zeki Atkoşar, bir bilim adamı olması yanında, Anadolu Üniversitesi'nde çoğu kimsenin bilmediği bir özelliğe sahip. Mütevazı bir kişiliğe sahip olduğundandır ki; yıllarca bu yönünün üniversite camiası tarafından öğrenilemeyecek saklı kaldığını düşünüyorum. Kendisiyle ilk defa iki sene önce Yunus Emre Kültür Merkezinde icra edilen bir 'Mevlevi Ayini Şerifi' sonrasında verilen yemekte tanışmıştım. İlk öğrendiğim, kendisinin Anado-

lu Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde bir hoca olduğuydu. Eczacıktan bir hocanın 'Mevlevi Ayini Şerifi' izlemesi, benim açımdan ilgi çekici bir durum olmuş; ancak daha sonra öğrendiğim gerçeklik, beni büsbütün şaşkınlık içinde bırakmıştı. Zeki Atkoşar, dinlemiş olduğum 'Mevlevi Ayini Şerifi'nin bestecisiymiş. Yani o akşam beni derinden etkileyen müziğin yaratıcısı, karşımda oturan Zeki Atkoşar'ın ta kendisiymiş.

İşte o andan itibaren, konservatuarda Klasik Batı Müziği eğitimi almış bir piyanist olarak, böylesine ilginç bir kişiliğin üniversitemizde kesinlikle tanınması ve tanıtılması gerektiğine karar vermiştim. Yıllar içinde kendisini tanıdıkça, Türk Musikisi konusunda gerçek bir üstad olduğunun şaşkınlık içinde farkına vardım. Bunun yanı sıra, Osmanlıcaya olan hâkimiyeti ve tarihsel anlamda Osmanlı Kültürü hakkındaki engin bilgileri, şaşkınlığımı bir kat daha artırmıştır. Zeki Hoca'yla biraz sohbet etme şansı bulanlar, aslında onun sadece bir müzik üstadı değil; bunun yanı sıra matematik, fizik, kimya, tarih, müzik ve edebiyat gibi birçok disiplinde derin bilgileri olan bir

âlim olduğunu anlayacaklardır.

Atkoşar'ın müziğe olan ilgisi çocuk yaşlarda, radyodaki Türk Sanat Musikisi yayınlarıyla ortaya çıkmıştır. Radyoda çalınan müzikler, kendisinde özel bir ilgi oluşturmuş ve 1974'te Eskişehir Musiki Cemiyetine girerek, bu ilgisini geliştirmek istemiştir. Derneğin yönetim

Konya Mevlana'yı Anma Törenlerinde ud çalarken bir görüntü (1984)

kuruluna da giren Atkoşar, oradaki amatör müzik topluluğuyla çalma olanağı bulmuş ve bu arada kendi kendine ud çalmayı ve nota okumayı öğrenmiştir.

Atkoşar'ın belki de hayatındaki en önemli kırılma anı, 1979 senesinde gerçekleşmiştir. Arkadaşlarından Konya Turizm Derneği'nin

açtığı bir Mevlevi Ayini yarışması olacağını öğrenmiş ve bu konuya oldukça yabancı olmasına rağmen, yarışmaya katılma kararı vermiştir. Sadece beş altı ay içinde hazırlanma fırsatı bulan Atkoşar, bu yarışmada henüz yirmi beş yaşında olmasına rağmen üçüncü olmuş ve tüm dikkatleri üzerine çekmiştir. Asıl dikkat çeken olay ise jürinin bu yarışmada birinciliği büyük Türk Musikisi üstadı Çinuçen Tanrıkorur'a, ikinciliği de yine ünlü bir bestekâr olan Necdet Tanlak'a vermesidir. Türkiye'nin en önemli musikînaslarından biri olan Tanrıkorur, Atkoşar'ın yeteneğinden çok etkilenmiş ve ileriki yıllarda Atkoşar'ın müzik camiasında tanınmasında çok etkili olmuştur.

Yıllar içinde, müzik bilgisini geliştiren Atkoşar, TRT'de Türk müziği alanında uzmanlık kadrosu teklifi almış; ancak askerliği dolayısıyla gidememiştir. Askerden döndükten sonra bir udi olarak 1981-1987 yılları arasında her sene Mevlana'yı anmak üzere gerçekleştirilen 'Konya Şeb-i Arus' törenlerine icracı olarak davet edilmiştir. Burada büyük üstatlarla tanışma fırsatı bulmuş ve Mevlevi Ayini konusunda oldukça bilgili bir hale

gelmiştir. Bunun sonucunda Eskişehir'de açılan Yunus Emre Beste Yarışması'nda ödüller almış; daha sonra 1984'te Konya'daki Mevlevi Ayini Yarışması'nda iki eseri ikincilik ödüllerine layık görülmüştür.

Türk Musikisi alanında kazandığı yarışmalarla, parlak bir kariyer yapan Atkoşar'ın girdiği son büyük yarışma, 1996 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Dede Efendi'nin vefatının 150. Yıldönümü dolayısıyla açtığı 'Klasik Formda Beste Yarışması'dır. Atkoşar, bu yarışmaya yolladığı eserlerle hem birinci hem de ikinci seçilerek, bu alanda gerçek bir üstad olduğunu herkese ispatlamıştır. Yarışmada üçüncülüğün tanınmış Türk musikicisi Erol Sayana verilmesi, Atkoşar'ın ne kadar önemli bir bestekâr olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca jüride, Türkiye'nin yetiştirmiş olduğu önemli müzisyenler yer almıştır: Alaattin Yavaşca, Çinuçen Tanrıkorur, Ahmet Hatiboğlu ve Yusuf Ömürlü.

Atkoşar, 2005-2007 yıllarında Konya Belediyesi'nin açtığı 'Mevlana Güfteleri Üzerine Beste Yarışması'nda mansiyon ödülleri almış, 2012 yılında 'Şevk-Efza Ayini Şerifi' ile Eskişehir Kurşunlu'daki Mevlevihane'nin açılışını gerçekleştirmiş; 2013 yılında ise 'Mahur Ayini Şerifi' hem İstanbul'daki Yenikapı Mevlevihanesi'nde hem de Konya'daki Mevlana Şeb-i Arus gecesinde icra edilmiştir. Şu sıralarda Kültür Bakanlığı, Zeki Atkoşar'ın bestelerinden oluşan bir CD projesi planlamaktadır.

Bunların dışında Atkoşar'ın yaklaşık on beş bin eserden oluşan bir Klasik Türk Musikisi Arşivi vardır ki, müzisyenler açısından eşi benzeri olmayan bir kaynaktır. Çünkü yaklaşık yirmi bin sayfadan oluşan bu arşiv, Zeki Hoca'nın kendi el yazmalarından oluşmuştur. Otuz beş senelik bir geçmişi olan bu arşiv, Zeki Hoca'nın Eczacılık Fakültesindeki odasında yer almaktadır.

Tüm akademisyenlerin ve özellikle müzisyenlerin görmesini şiddetle tavsiye ederim. ▀

Konya Mevlana'yı Anma Törenlerindeki icra heyeti (1982)

Sağdan sola 1 Tuğrul İnançer, 2 Ahmet Özhan, 3 Mustafa Keser, 5. Zeki Atkoşar, 6 Çinuçen Tanrıkorur. Oturanlar arasında soldan 5. Kani Karaca.

Kendisiyle ilgili kişisel düşüncelerime gelince, öncelikle Zeki Hoca, hiçbir zaman kendinden söz etmek istemeyen son derece mütevazı bir şahsiyettir. Fakülteodasından hiç çıkmayan ve sürekli bir çalışma içinde gördüğüm Zeki Hoca, iyi niyetliliği, dürüstlüğü ve objektif düşünce yapısıyla herkesi derinden etkilemiş biridir. Mükemmel derecede iyi bir hafızası olduğu için adeta bir ayaklı kütüphanegibidir. Çok iyi derecede Farsça, Osmanlıca, Almanca ve İngilizce bilir. Zeki Hoca, her alanda sahip olduğu üstün bilgilerle bir âlimde olması gereken bütün özelliklere sahiptir; ayrıca dâhi denebilecek bir zihinsel yapıya sahip olduğu da şüphe götürmez bir gerçekliktir. Ne yazık ki, hem bilim hem de müzik alanında böylesine üstün özelliklere sahip olan Hocamız,

Üniversitemizde çoğu kişi tarafından tanınmamaktadır. Tabi ki Zeki Hoca'nın tevazu sahibi olmasının bunda payı büyüktür; ancak bundan sonraki süreçte Zeki Hoca'nın özellikle müzik yönünün mutlaka tanıtılması gerektiğini düşünüyorum. Hocamızın müzik tarafının bilinmesi açısından, üniversitemizde Zeki Atkoşar'ın bestelerinden oluşan bir konser düzenlenebilir. Örneğin Konya'daki Şeb-i Aruz

Safiye Ayla Konseri -Eskişehir Halk Eğitim Merkezi Salonu (1981) Soldan üçüncü Z.A.

törenlerinin Eskişehir ayağında, Hocamızın eserlerini seslendirmek üzere üniversitemizde bir etkinlik düzenlemek, Hem Mevlana'yı anmak hem de hocamızın eserlerinin tanınması açısından mükemmel bir proje olabilir. Üniversitemizin çok değerli musikînaslarından olan, yıllardır verdiği konserlerle ve yaptığı bestelerle Türk Musikisini bizlere tanıtan Danyal Mantı, 'Klasik Türk Musikisi'nde Az

Kullanılan Makamlar' adlı kitabın girişinde, Atkoşar'la ilgili şunları söylemiştir:

"Bilimsel Araştırma Projesi'nin en önemli iki aşamasından biri, kitap yazımı idi. Bu konuda en büyük destekçim olan ve özellikle kitapta bulunan az kullanılan makamlara ait yer alan tüm nota örneklerinin kendisi tarafından her birini el emeği ve göz nuru dökerek yazmaya çalışan, bu notaların tamamını temin etmemde en büyük pay sahibi olan, Klasik Türk Musikisi denilince hemen aklıma gelen ülkemizin yetiştirdiği en önemli müzik dehalarından biri saydığım, kendisiyle çalışma şansına sahip olmaktan büyük onur ve gurur duyduğum, Anadolu Üniversitesi Analitik Kimya Bölümü Öğretim üyele-

rinden olan ve Allah'ın kendisine bahşetmiş olduğu üstün meziyetleri saymakla bitiremeyeceğim müstesna insan, değerli sanatkar Prof. Dr. Zeki Atkoşar'a teşekkürlerimi sunuyorum."

Bütün bu anlatılanların sonucunda Zeki Atkoşar ile ilgili çok rahatlıkla söyleyebilirim ki; Atkoşar, altı yüzyıllık Mevlevilik geleneği içinde yetişmiş bestekârların son büyük temsilcisidir. Türk Musikisi alanında alaylı olarak yetişmiş bir sanatçı olarak klasik formda eserleriyle de şaşırtıcı derecede olgun eserler üretmiştir. İsmi Bekir Sıtkı Tarancı, Çinuçen Tanrıkorur ve Ahmet Hatiboğlu gibi önemli müzisyenlerle anılan Atkoşar, yaptığı bestelerle sanatsal dehasını en güzel şekilde Mevlevi Ayinleri ile yarışarken efsane olmayı başarabilmiş ender sanatçılardan birisidir. ▀

Meral TOSUN

Sıcak geçen kış, Türkiye’de birçok göl ve nehirde su seviyelerinin düşmesine neden oluyor. Ocak ve şubat aylarında beklenen yağışların olmaması, kuraklık tehlikesini beraberinde getirirken, durumun böyle devam etmesi halinde birçok şehri susuz kalma tehlikesi bekliyor.

Karaçomak Barajı (KASTAMONU)

Barajlar Kuruyor

Çok düşük yağış miktarıyla geçen 2013-2014 kış ayları, kuraklık konusunu yeniden gündeme getirdi. Bütün dünyada sıkıntıya yol açan bu durum, Türkiye’yi de ciddi derecede etkiliyor.

Barajlarda su seviyelerinin yarıya düşmesi, İstanbul gibi bazı büyük şehirlerde su ihtiyacının giderilmesinde zorluk yaşanması gibi örnekler, tehlikenin boyutunu gözler önüne seriyor.

Eskişehir’de de durum bundan farklı değil. Eskişehir’in en büyük su kaynağı olan Porsuk Barajı’nın su seviyesi, yarı yarıya düşmüş durumda. Büyükşehir belediyesi önlem olarak Sarıcakaya yolu üzerinde bir bölgeye yapmış olduğu göletten su takviyesi yapıyor.

Dünyada Durum:

1990 Sonrası Hızla Artan Sıcaklıklar

Dünya iklimi ve sıcaklıkları sürekli değişiyor. Bu değişimler, zaman zaman dünyada o anki yaşamı derinden etkileyecek boyutlarda gerçekleşiyor. Dünya tarihinde bir kaç kez, neredeyse tüm yaşamın yok olduğu dönemler olmuş. Bir milyar yıl önce bugün, yalnızca kutuplarda gördüğümüz buz kütleleri ekvatora kadar ilerlemiş; neredeyse yer küreyi bir kartopuna dönüştürmüştü. Başka dönemlerde ise dünyada hiç buz olmamış. Bu dönemler arasında dünyanın ortalama sıcaklığı olan 15C° yalnızca birkaç derece oynamış. Ancak, burada çok önemli iki durum söz konusu:

Sıcaklık değişimleri dünya ta-

rihinde hep yavaş yavaş gerçekleşmiş. Ani değişimler küresel bir felaket sonucu olmuş. Buna en yakın örnek, dünyaya 60 milyon yıl önce bir gök taşının çarpması ve hızlı bir fiziksel ortam değişikliği ile pek çok türün ortadan kalkması. Ancak, özellikle 1990 sonrası oldukça hızlı bir ısınmanın yaşanması, dünyanın değişikliklere uyum sağlama kapasitesini zorlayabilecek boyutta.

Dünyada yedi milyara yakın insan yaşıyor ve bu insanlar, dünyanın fiziksel kaynaklarını hiçbir dönemde olmadığı kadar çok tüketiyor. Bu durum da çok küçük değişimlerin bugünkü refah düzeyini zorlayacağına kesin bakılmasını beraberinde getiriyor.

Türkiye’nin ve Eskişehir’in az yağış almasından kaynaklanacak

Havadan Sonra Su En Çok İhtiyaç Duyulan Şey

problemleri ve problemlerin çözümlerini Eskişehir Çevre Derneği Başkanı Doç. Dr. Güner Sümer ve Anadolu Üniversitesi Biyoloji Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Ersin Yücel’den dinledik.

Porsuk Barajı’nın yarıya kadar düştüğünü belirten Doç. Dr. Sümer, “Aslında iklim değişikliği yıllardır devam ediyor. Dünya gittikçe ısınıyor. Artık eski kışları görmüyoruz. Bundan 20-30 yıl önce iki metre kar yağardı.” diyor.

Sümer sözlerini şu şekilde sürdürüyor: “Kocaeli’de Sapanca Gölü var. Onun su seviyesi de ciddi anlamda düşmüş durumda. Yine Kocaeli’de Yuvacık Barajı var; orada

da 15 günlük su kalmış durumda. Birçok şehirde su seviyeleri düşmüş diyebiliriz. Başka bir örnek, Konya Ovası’nda da Türkiye’nin birçok yerinde olduğu gibi su seviyeleri %47’nin altına düşmüş. Konya, Karaman, Aksaray, Niğde ve birçok bölgede su seviyeleri alt seviyelerde. Bu sene yağmur, kar yağmadı zaten. Özellikle sebze yetiştiricileri bahçelerini sulayamadılar.”

Brezilya’da Su İnsanlara Karneyle Veriliyor

Doç. Dr. Sümer durumun ciddiyetini vurgulamasının yanı sıra alınabilecek bazı önlemlerden de söz etti. Brezilya’da suyun karneyle insanlara verildiğini belirten Sümer, “2. Dünya Savaşı yıllarında Türkiye, ekmekleri karneyle veriyordu. İnsan, havası olmayan bir yerde üç dakika yaşıyor, suyu olmayan yerde ise 3 gün. Havadan sonra su, en çok ihtiyaç duyulan şey. Bunun yanında dünyadaki tatlı su kaynakları da çok değil; %1 ve 3 arasında değişiyor. Okyanuslar, tuzlu sular var; ancak içilebilir sular çok az. Bu yüzden suyun çok ekonomik kullanılması gerekiyor. Alınacak tedbirler konusunda herkese görev düşüyor. Suyun iktisatlı kullanılması gerçekten çok önemli.” diyor.

Sümer, alınması gereken önlemlerle ilgili örnekler vererek açıklamalarına devam etti:

“Eskişehir’de çok fazla araba var ve sokak ortasında araba yıkıyorlar. Bir araba yıkamak için kim bilir ne kadar su harcıyor. Tarımcılar da öyle. Tarım, sanayi sektöründe

suyu açıyorlar bir iki gün kapatmıyorlar. Oysaki damla sistemi kullanılması gerekiyor. İsrail, çölün ortasında damla sistemiyle sulama yapıyor. Eskişehir’de kuyu suyu da tükeniyor. Konya’da zaten kalmadı. Yer altı sularını kuyu açma açma bitirdiler. Aynı durum şimdi Eskişehir’de yaşanacak. Herkes bahçelerini sulamak için kuyu açıyor; çünkü oradan parasız su çekiyor. Yer altı sularımızı kaybediyoruz. Bu konularda çok ciddi önlemlerin alınması gerekiyor. Türkiye zengin diyorlar; ama su kaynakları açısından çok zengin bir ülke değiliz.”

Türkiye’de Durum

Meteoroloji Genel Müdürlüğü Araştırma Dairesi Başkanlığı, Türkiye’nin 2011-2012 tarım yılı kuraklık analizine göre, 2011-2012 tarım yılında Türkiye, normallerin hafif üzerinde yağış almış. Yıllık yağış ortalaması 643 mm olan ülkemiz, bu sezonu 660 mm ile tamamlamış ve bu dönemde normale göre %3’lük artış yaşanmış. Son 51 yıl dikkate alındığında en kurak tarım sezonu 477 mm ile 1972-73 döneminde; en yağışlı sezon ise 840 mm ile şemkele birlikte zaman zaman kuraklık riskiyle karşı karşıya olduğunu gösteriyor. 2013-2014 kış aylarında artan sıcaklıklar ve yağış azlığı ise kuraklık riskinin ciddiyetini gözler önüne seriyor.

Alibeyköy Barajı

Kuraklık Öncesi / Sonrası

Çocuklara Dünyanın Isındığını Anlatmamız Şart

Ekolojik dengeyi bozan önemli faktörlerden birinin, tüketim ekonomisi olduğunun altını çizen Sümer, bütün bu olumsuzlukların önüne eğitimle geçilebileceğini söylüyor. Doç. Dr. Sümer, “Bugün okullarda çevre ile ilgili hiçbir ders yok. Eskiden çevre dersi vardı, şimdilerde kalktı. Ben ortaokuldayken tarım dersleri vardı, o da yok. Dünyanın gittikçe ısındığını, doğal kaynakların tükendiğini çocuklara derslerde anlatmak gerekiyor. Aileler zaten eğitemiyor çocuklarını. Türkiye’deki kadınların eğitim

seviyesi düşük, %70’i ilkököl mezunu, bu eğitimi veremiyorlar. Çocuk, ailede gerekli eğitimi göremiyor. Okullarda tarım, çevre gibi derslerin yeniden düşünülmesi ve ders programında olması gerekiyor” diyor.

“Dünyanın gittikçe ısındığını, doğal kaynakların tükendiğini çocuklara derslerde anlatmak gerekiyor.”

Kuraklık haberimizin devamı gelecek sayıda...

Yeni Moda 2 Değil 3 Boyutlu Yazdırmak

3 boyutlu yazdırma teknolojisi özellikle son dönemde adından

İlker ŞEKERCİOĞLU

sık sık söz ettiriyor. Merak edenler için tüm yönleriyle teknolojinin detayları haberimizde.

1980'lerden Beri Var

Günümüzde mürekkep püskürtmeli ya da lazer yazıcılar ile evde veya ofiste kağıda uygun maliyetlere baskı almak artık çok kolay. Son dönemdeyse adını çok daha sık duymaya başladığımız bir diğer yazdırma teknolojisi daha var: "3 boyutlu yazdırma". Bu teknolojiyi en basit şekilde ifade edersek; dijital olarak hazırlanmış bir modeli halinde yaratma işlemi diyebiliriz. PC pazarını 2014'te de oldukça zorlu günlerin beklediği açık.

3 boyutlu yazdırma teknolojisi, aslında 10 yıllardır kullanılıyor. 1980'lerden bu yana var olan teknolojiyi kullanan ilk 3 boyutlu yazıcı, 1984 yılında 3D Systems Corp.'un kurucularından olan Chuck Hull tarafından yaratıldı. Teknolojinin daha geniş kitlelere yayılması ise 2010 başlarında gerçekleşti. "3 boyutlu yazdırma ne oldu da bu kadar yaygınlaşmaya

başladı?" diye sorarsanız yanıt basit: PC pazarını 2014'te de oldukça zorlu günlerin beklediği açık. Cihazların gelişerek boyut ve yeteneklerinin değişimi ve yeni malzemelerin kullanılabilir hale gelmesi önemli adımlar oldu. Özellikle 3 boyutlu yazıcılarla üretilmeye hazır pek çok harika düşünceyi çeşitli topluluk fonlama sitelerinde görmek mümkün.

Bu Teknoloji Nasıl Çalışıyor?

3 boyutlu üretim, masaüstü imalat veya katkısız üretim olarak da bilinmektedir ve hızlı bir prototipleme yöntemidir. İlk olarak 3 boyutlu sayısal biçim olan STL'ye dönüştürülen model, 3 boyutlu yazıcıya gönderilir. Genelde 0.1 milimetrelik spreylenen katmanlarla ve yazıcının niteliklerine bağlı olarak plastik, seramik ve metal gibi malzemelerle yaratılmaya başlanan objelerin ortaya çıkması, haliyle biraz

zaman alıyor. Burada yazdığımız objeye göre saatlerden; hatta bazen günlerden söz ediyoruz. Tabii ki kullanılan yazıcı da bir diğer önemli etken. Bu şekilde yazdırmanın bir diğer güzel yanı ise yaratım tıraşlama, delme veya kesme gibi süreçlere gerek duyulmaması ve sadece ürettiğiniz objeleri birbirine eklemenizin yeterli olması. Bu yazıcılar farklı teknolojileri de bir arada kullanmakta. Bunlardan başlıcaları ise Tabii ki kullanılan

yazıcı da bir diğer önemli etken. Bu şekilde yazdırmanın bir diğer güzel yanı ise yaratım tıraşlama, delme veya kesme gibi süreçlere gerek duyulmaması ve sadece ürettiğiniz objeleri birbirine eklemenizin yeterli olması. Bu yazıcılar Seçici Lazer Sinterleme - SLS (Selective Laser Sintering), Eriyik Yığılma Modelleme - FDM (Fused Deposition Modeling) ve Çift Taraflı Lazerle Yazma (Stereolithography).

Yazdırabileceğinizin Sınırı Hayal Gücünüz

3 Boyutlu Yazdırmanın Maliyeti Hâlâ Yüksek

3 boyutlu yazdırmanın maliyeti, özellikle ev kullanıcıları ilk dönemlerine göre oldukça düşmüş olsa da aslında yine de biraz fazla denilebilir.

Ev için bir vazo veya süs eşyası üretmek üzere 3 boyutlu yazıcı almayı düşünüyorsanız, ülkemizde fiyatlar şu an en ucuz bin avrodan başlıyor ki bu fiyata alınacak yazıcı, sadece küçük objelerin üretimi için

yeterli. Kullanılabilecek materyallerden Poli Laktik Asit (PLA) ve ABS plastikler de en az 50 avroluk fiyat etiketine sahip. Çok daha ciddi ve büyük çaplı projelerde kullanılabilecek 3 boyutlu yazıcılarda ise fiyatlar, 500 bin avroya kadar çıkıyor. Teknolojinin tüketici tarafında geniş pazarlara yayılmasının bu anlamda en az birkaç yıl zamanı ihtiyacı var.

Kaynak: http://en.wikipedia.org/wiki/3D_printing

Kişisel Bilgisayar Sevkiyatlarında Tarihi Düşüş

Mobil cihazların yükselişi kişisel bilgisayar sevkiyatlarında büyük düşüş yaşanmasına neden oldu.

Yapılan son araştırmalar PC; yani kişisel bilgisayar sevkiyatları küresel çapta son sekiz çeyrekte sürekli düşüş gösterdiğini ortaya koyuyor. Önemli araştırma şirketleri International Data Corporation (IDC) ve Gartner'ın raporuna göre PC sevkiyatları, 2012 yılına göre yüzde 10'luk düşüşte. Yine 2012 için toplamdaki sevkiyat rakamıysa 315.9 milyon olarak gösteriliyor. Bu düşüş, PC endüstrisi tarihi için "en büyük yıllık gerileme" olarak göze

çarparken ortalama sevkiyatların 2009 yılındaki seviyelerde olmasıyla da dikkat çekiyor. Gelişmeler, donanım ve yazılım üreticilerinin de oldukça canını sıkacak düzeyde.

Öte yandan, yeni form faktörüne sahip PC'ler dikkat çekmeyi başarsa da pazar boyutlarının çok küçük olduğu belirtiliyor. İnce ve hafif ürünlerin fiyatlarının düşük tutulmasının, kullanıcıları PC değişim cesaretlendirdiği ve 2014 yılında PC pazarında az da olsa büyüme olabileceğinin altı çiziliyor.

Düşüşün sebebi: Tablet ve akıllı telefonlar

Kullanıcıların harcamalarını mobil cihazlar olan akıllı telefon ve tabletlere yönlendirmesi, PC'ler için kötü gidişatın ana sebebi olarak düşünülüyor. Kullanıcılar, eskiyen PC'lerini değiştirmek yerine artık mobil cihazları ile daha fazla zaman geçirdiklerinden, harcamalarını bu yöne kaydırmayı tercih

etmekte. Bu tercih, özellikle de gelişmekte olan pazarlarda gerçekleşiyor. Android tabanlı mobil cihazların, pazarda oldukça dominant durumda olduğunun da altını çizmek gerek.

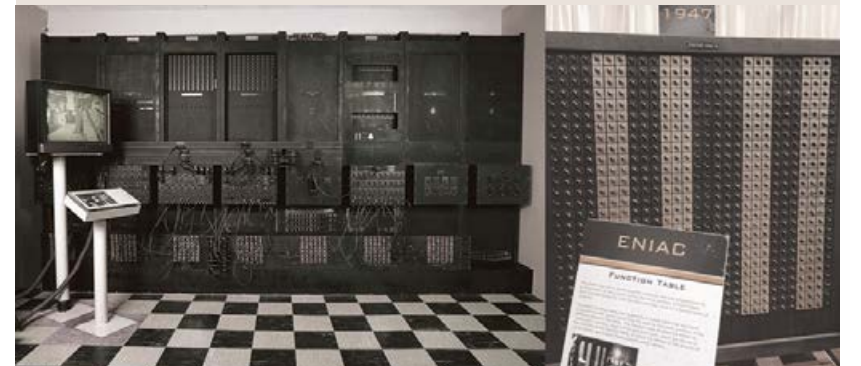
PC'ler için kötü gidişatın ana sebebi olarak düşünülüyor. Kullanıcıları daha fazla.

Kaynaklar:

<http://www.gartner.com/newsroom/id/2647517>
<http://www.idc.com/getdoc.jsp?containerId=prUS23903013>

Elektrikle çalışan ve elektronik veri işleme yeteneğine sahip ilk bilgisayarın adı nedir?

Elektronik Sayısal Entegreli Hesaplayıcı kısaca "ENIAC" (Electronical Numerical Integrator and Computer) bu yeteneklere sahip ilk bilgisayardı. 2. Dünya Savaşı sırasında ABD'li bilim insanları tarafından ve 500 bin dolara mal olan ENIAC, 167 m2 alan kaplıyordu ve 30 ton ağırlığındaydı.

HALK PAZARINA RAĞBET BÜYÜK

Sayısı her geçen gün artan mağazalara rağmen insanlar halk pazarlarından alışveriş yapmaktan vazgeçmiyor. Pazarlarda kıyafet, kozmetik, ev tekstili, züccaciye gibi her çeşit ürün, rahatça bulunabiliyor. Kadınlara yönelik ürünlerin çoğunlukta olduğu Çarşamba pazarında da haliyle kadın müşteriler çoğunlukta. Biz de bu hafta her çarşamba Atatürk Bulvarı'nda kurulan ÇarPa'daki esnaf la pazarın nabzını tuttuk.

İrem ENGİN
Gülçin SAKARYA

Pazarda bizi en çok şaşırtan tezgâh, perde tezgâhi oldu. Öyle ki mağazalarda yüksek fiyatlara satılan stor perdeler, burada hem uygun fiyata hem de hazır paketler halinde bulunuyor. Hatta sipariş üzerine istenilen şekilde de üretimi yapılabiliyor. Kumaşları Kayseri ve Konya'dan alıp perdeleri kendi atölyelerinde 10-15 kişilik bir ekiple ürettiklerini söyleyen perde tezgâhındaki satıcı, ürünlerini 20 ile 50 TL arası değişen uygun fiyatlara satıyor. Günlük yapılan 4-5 bin TL cirodan ise ortalama 1500 TL kâr elde ediliyor. Perde tezgâ-

hındaki satıcı, aslında atanamayan öğretmenlerimizden biri. KPSS'ye hazırlanırken bir yandan da bu işi yapıyor. Günümüzde atanamayan birçok öğretmen bu gibi farklı işlerle geçimini sağlamaya çalışıyor. Buna benzer bir örnek de nevresim tezgâhındaki satıcıydı. Günümüz ekonomik koşullarının kötü olduğunu, emekli maaşıyla geçinemediği için bu işi yapmak zorunda olduğunu söylüyor. Emekli satıcının kâr oranı da eskiden %40-50 iken şimdi %7-10 gibi bir orana gerilemiş. Ayrıca elde ettiği kârın bir kısmıyla satılan ürünlerin ulaşım masrafı, depo kirası gibi ödemeleri yapıyor. Bu masraflardaki her artış haliyle, kâr oranının düşmesine de sebep oluyor.

Kıyafet tezgâhları pazarların olmazsa olmazı. Ürün çeşitliliğinin olduğu bu tezgâhlarda, tezgâhtar-

lar ürünlerini farklı şehirlerden alıyor ve farklı şehirlerde satıyorlar. Yoğunluğun fazla olduğu kıyafet tezgâhındaki satıcı, daha önce zeytin-peynir toptancılığı yapıyormuş. O işte çok başarılı olamadığını, giyim sektörünün daima kazanç getireceğini düşünüyor. Ankara'da perşembe günü Hacettepe'de, cuma Batıkent'te, cumartesi Ümitköy'de satış yapıyor. Sezon başında yüksek kazanç elde ederken, sezon sonunda zararına satış yapan satıcı, 7,5 TL'ye aldığı mali, sezonda 10 TL'ye satarken; şimdi sezon sonu olduğu için elinde kalan malları 5 TL'den satıyor. Fiyatların bu kadar uygun olması da tezgâhtaki yoğunluğun sebebinin açıklıyor.

Pazarda şaşırtıcı olan bir ayrıntı da kredi kartıyla satış yapılması. Fiyatlar düşük olmasına rağmen az da olsa kredi kartıyla alışveriş yapan

müşterilerle karşılaştık. Pazardaki esnaf da müşterileri kaçırmamak için bu seçeneği sunuyor. Kredi kartıyla satış yapıldığını gördüğümüz ilk tezgâh, ayakkabı tezgâhi oldu. Satıcı, bir üründen ortalama %20-30 kâr yapıyor. Züccaciye tezgâhının sahibi ise, ürünlerinden ortalama kârının %15 olduğunu ve bankaya ödeyeceği komisyonun bu oranı düşüreceği gerekçesiyle, kredi kartıyla satış yapmayı tercih etmediğini söylüyor. lemiş. Ayrıca elde ettiği kârın bir kısmıyla satılan ürünlerin ulaşım lemiş. Ayrıca elde Bu tezgâha en çok öğrenciler ilgi gösteriyor. Satıcı, öğrencilerin mutfak eşyası ihtiyaçlarını uygun fiyata karşılamak için pazardan alışveriş etmeyi tercih ettiklerini de ekliyor. Fiyatların uygun olması nedeniyle de bu tezgâhta kredi kartıyla satış yapılmasına gerek kalmıyor.

Konuştuğumuz tezgâh sahiplerinin değindiği ortak bir konu da dövizdeki dalgalanma. Pazardaki satıcılar, dövizde artış olduğunda kârlarının düştüğünden dem vuruyorlar. Sebebi ise ürünlerinin yurtdışından döviz karşılığında gelmesi. Dövizdeki herhangi bir artışın fiyatlara yansımaları sonucunda satışlar düşüyor. Örneğin tezgâhlardan bir tanesinde rengârenk dekorasyon ürünleri ve yapay çiçekler satılıyor.

En pahalı ürünün 10 TL olduğu düşük fiyatlı küçük ürünlerin bulunduğu bu tezgâhın sahibi günlük 500 TL'lik cirodan ortalama %25 kâr ettiğini söylüyor.

Ürünlerin çoğu ithal olduğu için, döviz kuru kâr oranlarını doğrudan etkiliyor. Sonuç olarak dövizdeki dalgalanma tüm iş alanlarını pazarı da vuruyor. ▀

Müşterilerin Gözünden Pazar

Birçok mağazaya göre fiyatların daha uygun olduğu ÇarPa'ya müşteriler yoğun ilgi gösteriyor.

Çoğu müşteri, pazara her hafta olmasa da sıklıkla geliyor. Öyle ki alışveriş yaptıkları belirli tezgâhlar bile var. Tezgâhlardan birinde karşılaştığımız bir müşteri pazara 2-3

haftada bir geldiğini, genellikle de alışveriş için ÇarPa'yı tercih ettiğini söylüyor. Bu müşteri, her gelişinde en az 50 TL harcadığını ve bu fiyatta birçok ürün aldığını da ekliyor.

Pazardan elleri dolu çıkan bir müşteriye ne aldığını sordumuzda; çocuklarına kıyafet ve ayakkabı, mutfak için araç-gereç aldığı

yanıtını aldık. ÇarPa'yı tercih etme nedeni ise kısıtlı bir bütçeyle iki çocuklu bir ailenin ihtiyaçlarını karşılayabileceği uygun bir yer olması. lemiş. Ayrıca elde ettiği kârın bir kısmıyla satılan ürünlerin ulaşım Bunun yanı sıra, bazı tezgâhlara olumsuz yaklaşımlarla da karşılaştık. Cilt bakımına önem veren

müşteriler, kozmetik tezgâhında satılan ürünlerin cilt sağlığını tehdit edebileceğini düşünüyor. Bu gibi ürünlerin mağazalarda yüksek fiyatlara satılırken tezgâhlarda bu kadar ucuz olması onları düşündürüyor. Yine de kozmetik tezgâhına da Uygun fiyatlar, müşterilerin her zaman ilgisini çekiyor. ▀

“Alışveriş tutkusu, insanların her zaman bütçelerine uygun bir yer bulup ihtiyaçlarını karşılamak için fırsat yaratmalarını sağlıyor. Haliyle uygun fiyatlı ürünlerin olduğu ÇarPa'ya yoğun ilgi var. Esnaf genel olarak bu durumdan memnun. Esnafa göre ÇarPa, kurdukları diğer pazarların içinde en verimli.”

Anapara Korumalı Fonlar

Anapara Koruma Amaçlı Fonlar, birçok banka tarafından sunulan yatırım araçlarıdır. Hitap ettiği kitle, farklı yatırım araçlarının getirilerinden yararlanmak isteyen; ancak anaparasından kayıp yaşama riskini

de göze alamayan tasarruf sahipleridir. Böyle bir fona yatırım yapıldığında, bir yatırım sözleşmesi imzalanır. Bu sözleşme, fonun itfa(geri ödenme) tarihi, yatırım vadesi, anaparanın yüzde kaçının korunmasının taahhüt edildiği,

hangi araçlara yatırım yapılacağı ve ödenecek maksimum kâr oranı gibi bilgileri içerir. Fonun işleyişi ise şöyledir: Yatırım toplama döneminde (fonun yatırımcılar tarafından alınabildiği kısıtlı süre) toplanan nakit para, itfa tarihinde bu

yatırımdan elde edilecek olan kâr, fon vadesinde yatırımcıya taahhüt edilen maksimum oran çerçevesinde dağıtılır. Zarar edilmesinde ise yatırımcı, maksimum kâr oranı gibi bilgileri içerir. anaparasını yine vaat edilen oranda geri alır.

İŞ DÜNYASINA KADIN ELİ DEĞDİ

İrem ENGİN
Gülçin SAKARYA
Buse METE

**Gelecek, Girişimciler
Tarafından Şekillenecek**

TOBB Eskişehir İl Kadın Girişimciler Kurulu Başkanı Hüsnüye Tali Ayrancıgil, Eskişehir doğumlu ve bir kız annesi. Kariyerine dair attığı ilk adım, üniversiteye başladığı yıl bir arkadaşıyla girdiği iddia üzerine, bir kimyagerin yanında işe başlaması oluyor. Bir ay süreyle çalışmak üzere işe başlayan, sonrasında da yapmak istediği işin bu olduğunu fark eden Tali Ayrancıgil, 4 yıl sonra çalıştığı şirketi devraldığını söylüyor. Bir süre devam ettikten sonra ise 2000 yılında Genç Medikal şirketini kuruyor.

Medikal sektörü, kulağa erkek egemen bir sektör gibi geliyor. Tali Ayrancıgil, girişimci sayısı oranlaması yapıldığında hizmet sektörü

hariç bütün sektörlerin erkek egemenliğinde olduğuna değiniyor. Bu sayıyı arttırmak için uğraştığını, çalıştığı sektörde kadın olarak güçlüklerle karşılaşmadığını ve bunun sebebinin Eskişehir'in eğitim düzeyi olduğunu da ekliyor.

Hem eş, hem anne, hem de çalışan bir kadın olarak hepsini dengeli bir şekilde yürütmek zor olabilir. Bu konuda şanslı olduğunu, eşinin kendisinin destekçisi olduğunu, kızının bakımına da annesinin yardımcı olduğunu belirtiyor.

Hüsnüye Tali Ayrancıgil, kadın girişimcilere verdikleri desteği şu şekilde ifade ediyor: "Kurul olarak, kadın girişimciliğin artması ve bu yolda ilerlemek isteyen kadınların cesaretlendirilmesi için gayret gösteriyoruz. Çünkü bizler Türkiye'nin geleceğinin girişimciler tarafından şekillendirileceğini çok iyi biliyoruz. Bu inanç doğrultusunda, kadın girişimcilerimizi hedeflerine ulaşması için bilgilendiriyor, onlara yol gösteriyoruz. Bu konuda

koordinasyonumuzu sağlayan Eskişehir Ticaret Odasından büyük destek alıyoruz. Neler yaptığımız konusuna gelince, sosyal sorumluluk projelerinden kadın girişimciler için verilen uygulamalı girişimcilik eğitimlerine kadar çok yönlü çalışmalar yürütüyoruz. ETO'nun desteği ve KOSGEB'in işbirliği ile bu güne kadar çok sayıda kadın girişimcimize kendi işini kurma olanağı sağladık. Öte yandan kanserle mücadele gibi önemli bir konuda, şehrimizin tamamı ve tüm ilçelerimizde kanser tarama aracını hizmete sunduk. Kadınlarımız bu

olanaklardan ücretsiz olarak yararlandı."

Ayrancıgil, "Kadınlarımızı yöneticilik, girişimcilik, iletişim gibi seminerlerle bir araya getiriyor, gelecekte karşılaşabilecekleri sorunlar konusunda önceden bilgilendiriyoruz. Düzenlediğimiz konferans, paneller ile Türkiye'nin rol model olmuş kadınlarını, bu yola henüz çıkmış kadın girişimcilerimiz ile buluşturuyoruz. TOBB'un diğer illerdeki kadın girişimciler kurulları ile sürekli olarak iletişim içindeyiz. Neler yapabileceğimiz konusunda istişare ediyoruz. Başarılı olmuş rol modelleri paylaşıyor, kendi şehrimizde uygulamak için çalışmalar yapıyoruz." diyor. Hüsnüye Tali Ayrancıgil, yalnızca ETO ve KOSGEB'in işbirliği ile düzenlenen Uygulamalı Girişimcilik Eğitimi'ne bu güne kadar 298 kadının katıldığını, bunlardan ise 45 kadının kendi iş yerini açtığını söylüyor. Bu eğitimlerde kadın girişimciler ken-

di iş yerlerini açmaları halinde 30 Bin TL hibe ve 70 Bin TL'ye kadar 2 yıl geri ödemesiz ve faizsiz kredi almaya hak kazanıyor. Ancak ETO dışındaki başka odalara kayıt olan kadın girişimciler de mevcut. Öte yandan, eğitim almadan da bu yola çıkan ve kendi iş yerini açan kadınların da sayısı bir hayli fazla.

Hüsnüye Tali Ayrancıgil: "Ayrıca rakamlarla konuşmak gerekirse, Eskişehir Ticaret Sicil Memurluğu verilerine göre Eskişehir'de son 3 yılda 2259 kadın girişimcimiz ortak olarak veya kendi başına iş yeri açtı. Bunlar sevindirici rakamlar; ancak tabii ki bu rakamlarla yetinmemiz mümkün değil. Son yıllarda ise bunlara hizmet ve turizm sektörleri de eklendi. Dolayısıyla sürdürülebilir ve yenilikçi adımlarla kadın girişimcilerimize uygun iş alanları yaratmamız gerekiyor. Bizler de bu noktada sürekli gayret gösterip, kadın girişimcilerimize yeni iş kolları bulmanın çabası içindeyiz." diye belirtiyor. ■

Elif GÜRKAYNAK

**İş Kadını Değil,
İş İnsanı**

Elif Gürkaynak, Eskişehir doğumlu, ailesinin desteğiyle bugünlere gelmiş bir kadın girişimci. Öğrencilik hayatının büyük bir kısmını Yunus Emre Kampüsünde geçirdi.

Özel Çağdaş Lisesi'nden ardından da Anadolu Üniversitesi İİBF İşletme Bölümünden mezun oldu. Amerika'da Profesyonel Gelişim Sertifika programlarına katıldı. Döndüğünde profesyonel anlamda iş hayatına atılan Gürkaynak, Serbest Muhasebeci Mali Müşavir olarak bir süre çalıştıktan sonra Dumlupınar Üniversitesine bağlı Yüksekokulda öğretim görevlisi olarak iki yıl eğitim verdi. 2008 yılından beri kendi ailesinin kurduğu engelli çocuklara yönelik Özel Ata Merkez Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinin kurucu temsilciliğini ve müdürlüğünü yapıyor. Merkez, 2000 yılında kurulan Yeni Binyıl Koleji yerine daha sonrasında Anaokulu ve Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezine dönüştürülmüş.

Elif Hanım, aynı zamanda ETO Eğitim Komitesi Başkan Yardımcısı, Eskişehir SMMM Meclis üyesi ve TOBB Eskişehir İl Ka-

dın Girişimciler Kurulunun bir üyesi olarak bu sektörde birçok insana örnek oluyor.

Elif Hanım'ın girişimcilik ruhu babasından geliyor diyebiliriz. Babasının asıl mesleği kuyumculuk; fakat 20 farklı sektörde -iletişim, hayvancılık, otomotiv, eğitim, lojistik gibideneyimi var. Çocukluğunda annesinin butiğine ve babasının kuyumcu dükkanına gider, müşterileri karşılar, fatura keser, deftere işlenecekleri düzenlemiştir.

Üniversite hayatına geldiğinde de hem okuyup hem çalışmak ona keyifli gelmiş, Yeni Binyıl Kolejinin kuruluş aşamasında ve devamında orada çalışmış. Daha sonra, şu an başında olduğu rehabilitasyon merkezinde çalışmalarına devam etmiş.

İnsanlar, iş dünyasında erkeklerin her sektörde ön planda olmasını bekliyor. Elif Hanım ise hangi sektörde olursa olsun kadın yönetici tarafından yönetilen işletmelerin şanslı olduğunu düşünüyor. Kadınların yöneticiliğiyle ilgili olarak "Akademik zekânın yanı sıra kadınların duygusal zekâlarını daha aktif kullandıklarını ve bunun da ekip çalışmasına olumlu katkılarından olduğunu düşünüyorum" diyor.

Her ne kadar erkek yöneticiler ön planda olsa da, kadın yöneticilerin sayısı her geçen gün artıyor. Elif Hanım, kadının olduğu yerde saygınlığın arttığına ve artık iş kadını, iş adamı değil, iş insanlarının olduğuna inanıyor.

Girişimci gençlere önerilerini ise şöyle sıralıyor Elif Hanım: "Olursa bunu değerlendirmelerini, panel, seminer gibi farklı eğitim, dil öğrenmelerini, mücadele etmelerini, vazgeçmemelerini, karşılaştıkları değerlendirmelerini, KOSGEB gibi kurumların desteklerinden yararlanmalarını, araştırmacı olmalarını tavsiye ederim." ■

Hüsnüye Tali Ayrancıgil

"Kadınlar, hayatın her alanında olduğu gibi iş dünyasına da renk katıyorlar. Kadının elinin değdiği her yer değişiyor, güzelleşiyor. Geçmişten beri evin ekonomisini yönetmeye alışkın olan kadınlarımız, artık iş dünyasında her geçen gün daha fazla yer alıyorlar. Biz de Eskişehirli kadın girişimcilerimizle bu konu hakkında görüştük ve girişimcilik ruhunu taşıyan; ama henüz hayata geçiremeyenler için tavsiyelerini aldık."

Kadınlar, iş dünyasına hoşgörüyü katıyor

Didem Ayvacı, Eskişehir doğumlu, evli ve iki çocuk annesi. Es-Tempa Temizlik şirketinin yöneticisi. İş dünyasında genç ve başarılı bir kadın. Şirketin ve iş dünyasına atılmasının öyküsünü ondan dinleyelim: "1992 yılında annem ve babam şirketi birlikte kurdular. O dönemde, bu bölgede temizlik malzemelerinin satışını gerçekleştiren ilk ve tek işletme bizdik. Şirket kurulduğunda ben henüz ilkokuldaydım ve okul çıkışlarında ya da hafta sonları dükkanımızda bana düşen küçük görevleri yerine getirirdim."

Didem Hanım, üniversite eğitimini Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde tamamladı. Eskişehir'e döndükten sonra, iş hayatına aile şirketlerinde başlamak kendi tercihiydi. Kariyeri için attığı ikinci adım, Anadolu Üniversitesinde işletme dalında yüksek lisans eğitimini almak oldu. Böylece, işletmeye de yeni bir bakış açısı kazandırmış olduğunu düşünüyor.

"Faaliyet gösterdiğimiz sektör, erkek egemen bir yapıya sahip. Bu nedenle bazı zorluklar yaşamadığımızı söyleyemeyiz." diyor Didem Hanım, nedense insanların zihninde, yönetici konumundaki kişilerin belli bir yaşın üzerinde ve özellikle de erkek olması gerektiğine dair bir imaj olduğunu; ama kadınların kıvrak zekâları ve hoşgörülü yapıları sayesinde bu durumu problem olmaktan çıkarıp, avantajlı hâle bile getirebildiklerine inanıyor.

İş hayatında evli ve çocuklu bir kadın olmanın zorlukları hakkında ise iyimser. O da, bu konuda kendini şanslı hisseden kadınlardan. Bunu da şu sözlerle dile getiriyor: "Ailem benim için çok değerli, onlarla geçirdiğim zaman çok kıymetli. İş hayatının yoğun temposunun dışında iyi bir eş ve anne olmak için elimden geleni yapıyorum. Bu

Didem AYVACI

konuda en büyük destekçilerim eşim ve annem. Onların yardımları olmasaydı iş hayatımdaki bu başarıyı sağlayamazdım."

Didem Hanım, TOBB Eskişehir Genç Girişimciler Kurulu üyesi. Kurulun yeni girişimciler için yapmış olduğu etkinliklerin katılımcılara katkısının büyük olduğunu düşünüyor. İş hayatına başlamadan önce, fikirlerinin gelişmesinde ve yön bulmalarında kolaylaştırıcı etkilerinin olduğunu görebildiklerini belirtiyor.

Didem hanıma göre, bir kadın hedefini belirlemiş ve bu hedefe nasıl yürümesi gerektiğini de biliyorsa bu iş için gerekli potansiyele sahip demektir. Üstelik olanakları da yeterliyse, başarısının kaçınılmaz olduğunu söylüyor. Kendisinin yeni kadın girişimcilere tavsiyeleri ise şöyle: "Girişimci kadınlarımız, hem iş hayatında hem de ev hayatında etkin rol oynadıkları için, zamanı yönetmek zorundalar. Bu nedenle, zaman yönetimi üzerinde durmalı ve kendilerini bu konuda yetiştirmeliler. Girişimciler, hoşgörülerini taşıdıkları iş hayatlarına renk katıyorlar. Bu nedenle; her alanda yer almaya, iş hayatındaki sayılarını arttırmaya hızla devam etmeliler. Pes etmemeli, inandıkları yolda yürümeliler." ■

Anadolu'nun Sesini Duyuran İlk Takım ESKİŞEHİRSPOR

Röportaj

Sezer KIZILATEŞ

Burak ACAR

Bir adam düşünün, kente ilk ayak basışında marşlarla, tezahüratlarla karşılanıyor, omuzlarda taşınıyor. Tüm şehir hiç koşulsuz bağrına basıyor onu, sonsuz bir şekilde güveniyor. Bu övgüleri fazlasıyla hak edecek bir duruşu, asaleti, güçlü bir karakteri var. Tüm zorluklara karşın 'önce güven' sloganına, el vererek geldiği Eskişehir'de dik durmaya, sözünde durmaya devam ediyor. Onun adı Ertuğrul Sağlam. Eskişehir halkının diline dolanan hâliyle soyadına mazhar "Adam gibi adam Ertuğrul Sağlam"

2013'ün Haziran'ından bu yana çalıştığınız Eskişehirspor, Ziraat Türkiye Kupası'nda yarı finale kadar yükseldi ve Spor Toto Süper Lig'de fena sayılmayacak durumda. Eskişehirspor'un bu başarı grafiğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sezona başlarken iki kulvarda da kendimize bir hedef belirledik. Bunu da taraftarımız ve camiamızla çok açık bir şekilde paylaştık. Kupada hedefimiz, final oynayarak kupayı müzemize getirmek; ligde de Avrupa Kupası'na katılmaktı. Bugün belki altıncılık bile bu hedefimize ulaşmamız için yeterli olacak. Ligin ikinci yarısının ilk haftalarında yaşadığımız fişktür dezavantajını da puan farkı çok açılmadan atlattığımız zaman sonrasının bizim için çok daha iyi geçeceğine inanıyorum. Rakiplerimizin olanakları, ekonomik durumları, transfere ayırdıkları paralar ve bütçelerini göz önüne aldığımız zaman bugün gelinen nokta itibarıyla ben, Eskişehirspor olarak başarılı olduğumu söyleyebilirim.

Sporla başarı, sadece kupa ya da şampiyonluk kazanmak mıdır? Eskişehirspor, bu sezon şampiyon olamasa bile hangi değerleri kefesine doldurup yola ümitle devam eder? Gördüğümüz kadarıyla siz, gençler ve sistem odaklı bir gelecek takımı oluşturuyorsunuz.

Çok güzel bir konuya değindiniz. Türk futbolunda maalesef başarı ya da başarısızlık değerlendirmesi sadece sonuç üzerinden yapılıyor. Bu takım hangi şartlarda bu sıralamadaki yerini almış, nasıl bir oyun anlayışı benimsemiş, altyapıdan büyük bir bütçeyle Bunların kriter olarak alındığı herhangi bir sohbet duymanız çok zordur.

Ülkemizde Her Şey Sonuç Odaklı

Bu hâkim yüzeysel bakış açısına tezat oluşturabilecek adımlarınız var mı?

Bu yapının değişmesi gerekiyor. Takım olarak konuşacak olursak ben bir taraftan başarı kovalarken; diğer taraftan iki yeni oyuncuyu takıma nasıl monte ederim diye kafa patlatıyorum. Buradan ayrıldığım zaman yerime gelecek insan burada, hem hazır ve iyi takım hem de paramparça olmamış bir mali yapı ile devam etsin istiyorum. Ayrıca, tesisle ilgili bir iyileştirme yapabilir miyiz? diye düşünüyorum. Sadece sonuç odaklı değil; Eskişehirspor'un geleceğini de rahatlatarak, inşa edecek bazı gerçekleri de hayata geçiriyoruz.

Eskişehir'de Oturmuş Bir Futbol Kültürü Var

Eskişehirspor'un Anadolu takımlarına örnek olduğu bir alan var mı sizce?

Futbolda ilk Anadolu ayaklanmasını gerçekleştirmiş takım, Eskişehirspor'dur. Bu kent, ES-ES efsanesinin ortaya çıktığı dönemlerde tüm Anadolu'ya ilham vermiş bir şehirdir. Bundan dolayı, Eskişehir futbol kültürü varya yaşanılması bir kent olması da çok önemli bir öğe.

Gençleri takıma kazandırıyor-sunuz. Genç futbolcu yetiştirmeye yönelik ülkemizde birçok teori varken, Ertuğrul Sağlam'ın bu konuda bir ütopyası var mı? Ülkemizde genç oyuncular en iyi nasıl yetiştirilmeli sizce?

Öyle bir konuya değindiniz ki yani bu, öyle üç satırla atılacak bir konu değil. Yetmiş altı milyonluk ülkemizin sadece futbol değil; birçok branşta sekiz-on milyonluk ülkelerden daha başarısız olmasını çok basit sebeplerle açıklayamayız. Hayat da hep böyle; ne kadar istiyorsanız, o kadar alıyorsunuz. Ne kadar veriyorsanız, o kadar geri dönüyor size.

Bizim altyapılarımızı tekrar gözden geçirmemiz gerekiyor. Tabii bunu söylerken var olan bir şeyi gözden geçirirsin; biz de şu anda böyle bir şey yok denecek düzeyde. İlerleyen dönemlerde uluslararası platformda yarışacak duruma gelecek şekilde sporcu yetiştirme konusunda ciddi anlamda bir yapılanma içerisine girmemiz gerekiyor. Ama yetkililer tarafından gerekli olan altyapı özeni gösterilmiyor.

Zonguldaklı, lise eğitimine kadar memleketinde devam etti, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü'nü bitirdi ve bu bölümde master yaptı. Eğitim hayatını başarıyla sürdürürken, o aslında büyük bir futbol kariyerini tuğla tuğla inşa ediyordu. Samsunspor'da yıldızı parladı. Beşiktaş'a transfer oldu, daha ilk yılında yirmi sekiz golle takımını şampiyon yaptı. Yüzler kulübüne girdi. Klasik futbolcuların aksine her mevkide oynadı.

Futboldaki son durağı, teknik adamlıktaki başlangıç mevziisi Samsunspor oldu. Kayserispor'u Inter Toto Kupası'na götürdü. Bu başarının üzerine Şampiyonlar Ligi dergisi The Champions, Sağlam'ı 'Gelecek Vadeden Yirmi Teknik Direktör' arasında gösterdi. Beşiktaş ile Şampiyonlar Ligi ve UEFA, Kayserispor ile UEFA tecrübesini yaşadığıktan sonra artık patlama vakti gelmişti. Anadolu'dan bir takımı, Bursaspor'u Süper Lig'de şampiyonluğa ulaştırdı. Şampiyonlar Ligi tecrübesini de tattı aynı şehirde. Böyle başarılarla imza atmış bir teknik adam şu anda şehirimizde; Eskişehirspor'un başarısı için ilmik ilmik dokuyor yeşil çimi yeni baştan. Üstelik takım da iyi gidiyor ve hedeflere doğru, emin adımlarla ilerliyor. Dilerseniz, onu dinlemeye başlayalım.

Desteklerini Esirgemesinler

Eskişehirspor taraftarlarına ne söylemek istersiniz?

Önümüzde iki tane Antalya maçı var. Allah izin verirse Avrupa Kupaları'na katılırız. Taraftarın desteğiyle finale çıkıp şampiyon olmak istiyoruz. Hem de ligde daha üst sıralara çıkacağımıza inanıyorum. Onlar hep bizim yanımızda olup bizi desteklesin.

En Sevdiğim; Espana

Eskişehirspor taraftarını seviyor musunuz? Özellikle sevdiğiniz bir tezahürat var mı?

Kuşkusuz 'espana'. Bandoyla, atkı şovlarıyla yapılan her türlü işi seviyorum. Hem görüntü olarak güzel hem de insanı coşturuyor, motivasyonunu artırıyor. Oyuncularımız da çok beğeniyor. Genel anlamda Eskişehirspor taraftarını severim. Son dönemde iyice sorumluluk alıp artık bizim buncamız var. Üstelik, Eskişehirspor olarak ülkenin her kesimine örnek olmamız gerektiğine inanıyorum.

Futbol gibi yıpratıcı, yorucu bir camiada futbolcu ve hoca olarak bulundunuz. Zor zamanlar geçirdiğinizi söylemek, çok da yanlış olmaz. Bu sıkıntılı vakitlerde sizi hep rahatlatan, 'iyi ki var' dediğiniz büyük bir destekçiniz oldu mu?

Bunun gibi durumlarda insanın en büyük destekçisi, annesi, babası, abileri, kardeşleri; yani ai lesi oluyor. Ben zaten zamanımın büyük çoğunluğunu ailemle, eşimle, çocuklarımla geçiririm. Onlarla bir araya geldiğim zaman tüm sıkıntıları atlatırım, saha içi olaylara daha çok motive olurum.

Down Sendromlu Çocuklarla Vakit Geçiriyorum

Sporun dışında, sosyal sorumluluk projelerinde yer almak benim için önemli. Gökkuşağı Kafe var bilir misiniz? Doğayı çok olmaya çalışırım. Son dönemde iyice sorumluluk alıp artık down sendromlu arkadaşlarımızla vakit geçiriyorum, onlarla sohbet ediyorum.

SPOR YARALANMALARINDA UYGULANACAK TEDAVİ YÖNTEMLERİ

Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. İlker Yılmaz, spor yaralanmalarının nedenlerini ve yaralanma sonrasında uygulanması gereken tedavi yöntemlerini anlattı

Sezer KIZILATEŞ

Yaşamaya devam etmek için nefes almak, yemek yemek, su içmek gibi temel ihtiyaçlarımız var. Spor, modern çağda bu temel ihtiyaçlardan biri olarak gösterilen aktivitelerden birisi hâline geldi. İnsanlar bir şekilde spor yapma gereksinimi duyuyor. Bazıları yüzüyor, halı sahada futbol oynuyor; bazıları fitness salonlarına koşuyor, akşam saatlerinde sakın bir ritimle yürüyüş yapıyor. Bu aktiviteleri bir kenara koyarsak, herkesin zaman zaman üzerine konuşmak durumunda kaldığı ortak bir nokta var: Spor yaparken meydana gelen sakatlıklar. Bir sakatlık olduğunda paniğe kapılıp her duyduğumuza inanıp yanlış şeyler yapabiliyoruz.

“İyi sporcu, önlemini alandır”

Prof. Dr. Yılmaz, iyi sporcunun yaralanmalara karşı önlem alan sporcular olduğunun altını çizdi: “Spor yapmadan önce mutlaka sağlık kontrolünden geçmeli, antrenman programları-

“Kırılıydı; duramazdın”, “rendelenmiş soğan koyun, geçer”, “et çekin” gibi cümleleri, hep bu yaralanmalardan sonra kurmuşuzdur millet olarak. Herhangi bir yaralanma olduğunda, konu hakkında bilgisi olsun olmasın her kafadan bir fikir çıkar. Spor yaralanmalarının ülke futbol gündemini dahi sıkça meşgul ettiği şu günlerde, konu hakkında çalışmaları olan Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. İlker Yılmaz’ın yanında soluğu alıp “Bu işin doğrusu nedir?” öğrenelim istedik. Prof. Dr. Yılmaz, yaralanmamak için almamız yaralanmadan sonra yapılması gereken ilk adımları, tedavi süreçlerini anlattı. Ayrıntılarıyla öğrenmeye çalıştık.

nın düzgün olmasına dikkat etmeliyiz. Ne az ne fazla antrenman yapmak gerekiyor. Isınma dediğimiz germe egzersizlerini en az 10 dakika, antrenman sonunda en az 8 egzersizlerini yapmalıyız.”

Herkes, Spor Yapabilir

“Her yaş grubu, doktor kontrolünden geçtikten sonra kendine uygun branşlarda spor yapabilir.” diyen Prof. Dr. Yılmaz, gelişme çağındaki çocukların aşırı antrenman yaptıklarında kemik plaklarında bazı deformiteler olabildiğini, kemik gelişiminin olumsuz etkilenebildiğini söyledi. tutmak gerektiğini vurgulayan Yılmaz, ileri yaşlar için de önerilerde bulundu: “65-70 yaş üstü bireyler; doktor kontrollerini yaptırmak koşuluyla kendi bünyelerine uygun trekking, bisiklet gibi sporları yapabilirler.”

Görsel: http://www.menikuyirigi.com/wp-content/uploads/2012/05/shutterstock_71610931.jpg

Yanlış Malzeme Seçimi Yaralanma Riskini Artırır

Konuyla ilgili olarak Prof. Dr. İlker Yılmaz, spor yaralanmalarına sebep olan iki temel faktör olduğunu belirtti. Bunların içsel ve dışsal faktörler olarak 2’ye ayrıldığını, sporcunun kendisinden kaynaklanan nedenleri içsel faktörler olarak kabul ettiklerini ifade eden Yılmaz’ın, ayrıca dikkat çektiği noktalar da oldu: “Oyuncunun hazır olmaması, yetersiz veya çok fazla antrenman yapması, yeterince germe egzersizlerinin yapılmaması, uyku düzensizliği vb. içsel faktörleri oluşturuyor. Sporcudan kaynaklanmayan diğer tüm faktörlere ise dışsal faktörler diyoruz; oyun sahalarının uygun olmaması, sporcunun malzemeleri (ayakkabıları, giysileri vb.), bazı spor organizasyonlarındaki sıkışık maç trafiği gibi.” Prof. Dr. Yılmaz, yaralanmamak için almamız gereken önlemleri, yaralanmadan sonra yapılması gereken ilk adımları, tedavi süreçlerini anlattı. Ayrıntılarıyla öğrenmeye çalıştık.

Spor Yaralanmalarında Ölüm Vakalarıyla Karşılaşabiliyoruz

Boks yaralanmalarında, motor sporlarında ölüm vakalarıyla karşılaşabildiklerine dikkat çeken Prof. Dr. İlker Yılmaz, bu konuda uyarılarda bulundu: “Bu tarz olaylarda bizi en çok korkutan ise genç ölümlerin olmasıdır. Bazı gençlerde doğuştan gelen kardiyolojik kalp hastalıklarının belirlenmemesi sebebiyle müsabakalarda ortaya çıkan durumlar doğuştan yapılması gerekiyor.”

Spor Yaralanmalarında Buz Tedavisi Uygulanmalı

Yılmaz, yaralanma vakalarında vücudun bölgeyi tedavi etmek için oraya kan gönderdiğini ve bu nedenle de dikkat edilecek noktalar olduğunu belirtti: “Biriken kan ödem oluşturur, bu ödemi dağıtmak için ise tek çözüm buz tedavisi uygulamaktır. İlk 3 gün asla sıcak bir tedavi yapmamalıyız, 72 saat boyunca yaptığımız buz tedavileri yararlı olmaktadır. İlk gün her 2 saatte bir 15 dakika buz uygulaması yapmalıyız. Sonraki 2 gün ise 4-6 saatte bir 20 dakika yapılacak soğuk uygulama, bizi birçok sakatlıktan kurtarır. Yaralanma olduktan sonra asla jel veya krem ve benzeri sıcak malzemeleri kullanmıyoruz; çünkü bu, kanamayı tetikleyici bir etki de yapabiliyor. 2 saatte bir 20 dakika yaralanan bölgeyi kalp seviyesinin üstüne çıkarmalıyız. 3. önemli bir uygulama ise elastik bandajlar ile kompresyon uygulamalıyız. Son olarak bölgeyi hareketsiz hâle getirip koruma altına almalıyız.”

Futbolda Yaralanma Riski Daha Yüksek

Spor branşlarına göre risk seviyesinin değiştiğini vurgulayan Yılmaz, bunu da temas olan ve olmayan sporlar olarak ikiye ayırıp değerlendirdiklerini, temas olmadan yapılan bir yüzmede veya nispeten daha az temasla yapılan voleybolda daha az tehlike olasılığı olduğunu; ama temasın yoğun olduğu rugby, güreş, amerikan futbolu veya futbol gibi sporlarda yaralanma riskinin daha yüksek olduğunu söyledi.

En Çok Kas Sakatlıkları Görülüyor

Kas yaralanmalarının en çok görülen sakatlıklar olduğuna işaret eden Prof. Dr. İlker Yılmaz, kas çekmesinin bu türden bir sakatlık olduğunu, bu türde kas grubunun kopmadığını; ama aşırı derecede zorlandığını belirtti. Yılmaz, sözlerine 2. derecede meydana gelen zorlamalardan örnek vererek devam etti: “Kas, aşırı zorlanmadan ötürü gerilir ve birkaç kas lifi kopar. Hafif kanama, şişlik ve ağrı görülür. 3. tür ise kasın tamamen koptuğu yaralanmalardır. Aşırı yüklenme ile beraber olan, futbolcularda, haltercilerde, bilek güreşçilerinde, vücut geliştirme sporcularında sıklıkla görülür. Bu yaralanma meydana geldiğinde, daha önce söylediğim tedaviler uygulanarak ambulansla hastaneye götürülmesi ve uygun zamanda ameliyata alınarak kasların dikilmesi gerekir.”

Sakatlıklar Nükseder

“Sakatlığı nüksetti.” Sporseverlerin aşına olduğu bir anlatımdır. Yılmaz, bu konuda da dikkat edilecek noktaları vurguladı: “Sakatlıklar nükseder; çünkü sporcular sakatlıkları ciddiye almayıp yeterli önlemleri almaz. Adrenalin seviyesi yüksekken ayağı sakatlanan, tek ayağı ile zıplaya zıplaya koşmaya devam eden sporcular var. Bu çok vahim bir durum. Yaralanmadan sonra vücut kendini tamir etmeye, hücreler yenilenmeye başlar, kollajen doku oluşur. Siz vücudu Ülkemizde sporcular; acele etme, takımdan ve sosyal çevreden uzak kalma korkusu, kaygılar nedeniyle yaralanmaları önemsemeyebiliyor, hatta saklayabiliyorlar.”

Yolculuk Devam Ediyor...

Üniversitemizin her bölümünde, kampüsümüzün her noktasında yılların birikimi ve anıları var. Şahit olduğumuz ya da dinlediğimiz böyle duygu dolu öyküleri, bu sayfamız aracılığıyla sizlerle paylaşmak istiyoruz. Bu öyküleştirilmelerin kurumsal hafızamız için de önemli olduğunu düşünüyoruz. Gelecek sayılarda da Üniversitemizin değişik birimlerinin tarihini görsel olarak öykülemek istediğimiz bu sayfanın ilk konduğu olan Anadolu Haber, yoğun çalışmaların, deneyimlerin, güzel dostlukların, tatlı anıların paylaşıldığı bir durak, bir okul olmayı sürdürüyor. 23 Şu-

bat 1998 günü ilk sayısını yayımlanan gazetemizi, yeni bir içerik ve tasarımla okuyuculara sunarken, bizim, geçmişin büyük birikimine sadece küçük bir katkı yaptığımızı dikkat çekmek ve emeği geçen hocalarımıza teşekkür etmek için ilk olarak, eski sayılarımızın örnekleriyle başladık. Bu örnekler ve burada yer veremediğimiz tüm sayılarımız, üniversitemizin tarihini ve bugünü bizlere sunuyor. Anadolu Haber, üniversitemizin birikimini, deneyimini, potansiyelini yansıtmak üzere, ilk günkü heyecan ve çalışkanlığıyla yolculuğuna devam ediyor.